

BİNBİR ROMAN

Cilt: 8 - Sayı: 180 - 25 Kuruş

24 - Ekim - Çarşamba - 1951

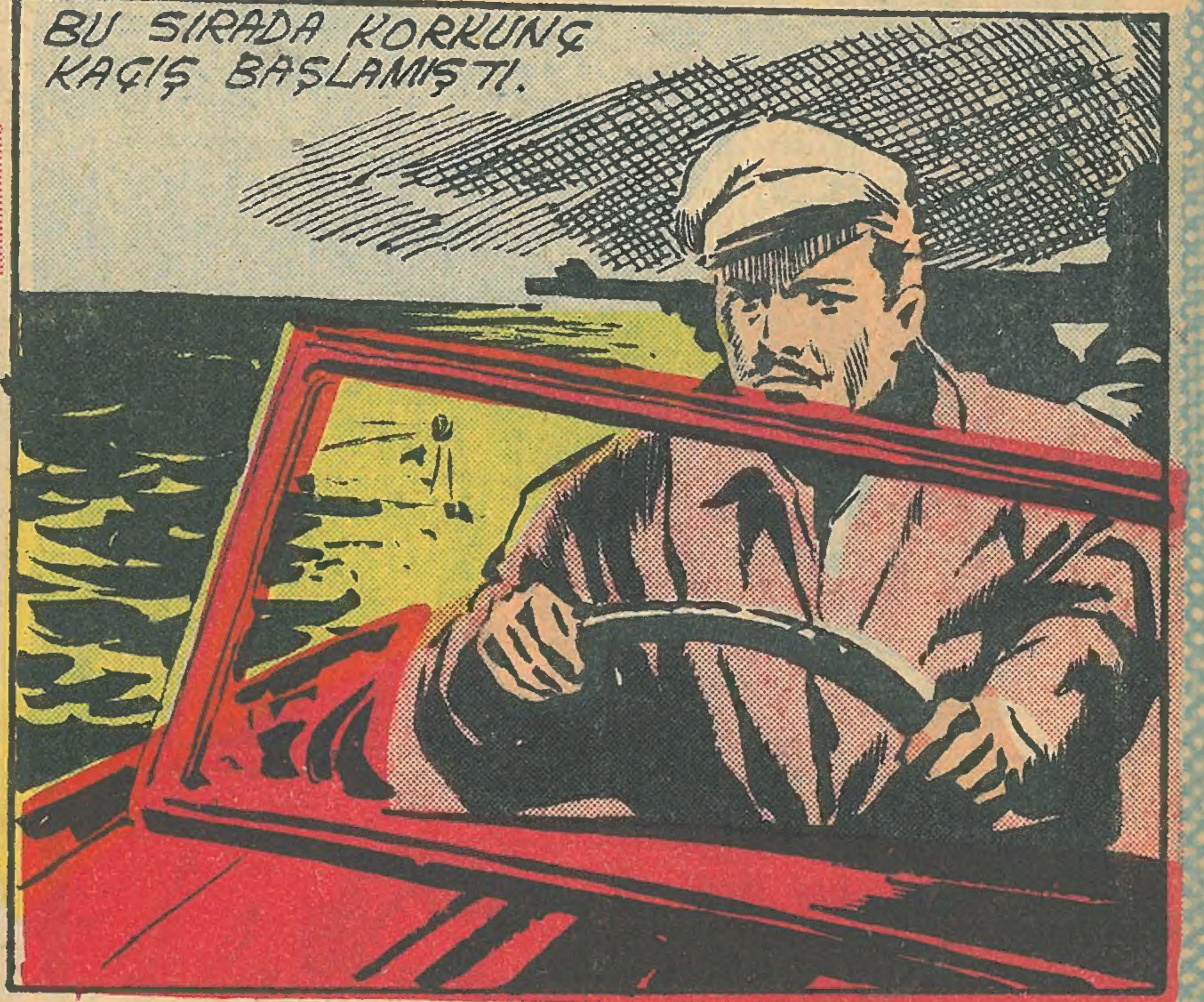
KINGSTON
DA, SICAK
GECEDE
VICKI'NİN
GÖZÜNE
UYKU GİR-
MİYORDU.
AKLI, FIKRI
HEP SEV-
GİLİSİ JAK-
TAYDI.
KALKTI, ONA
SEVDİĞİNİ
YAZMAK
İSTEDİ.
11/1

JAMAYKALI ADAM

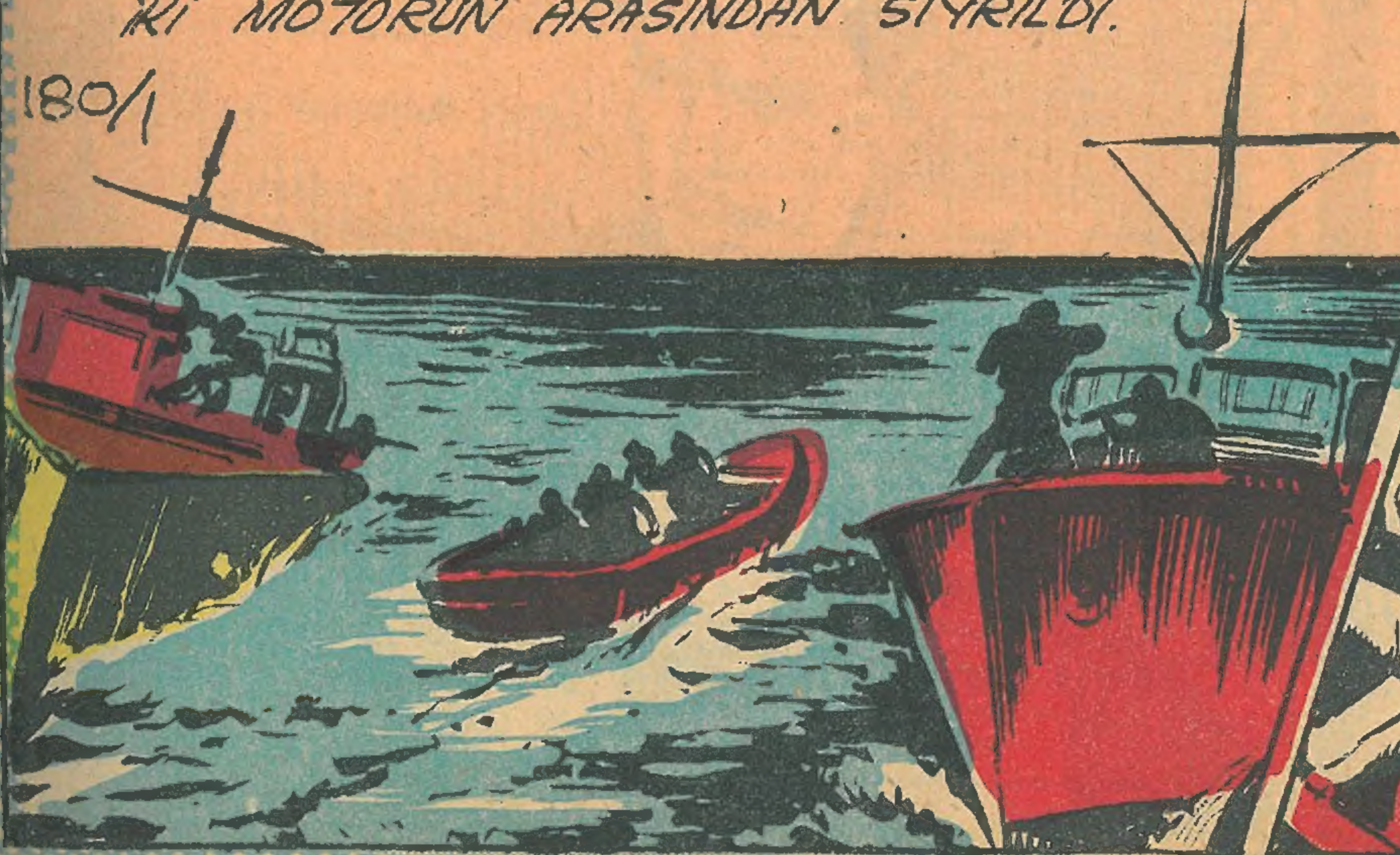
Mrs. Milliner, bütün
sahte antikalarını san-
olik ettirdi. Yakında Avrupa'ya
doğru yola çıkıyoruz. Bütün
mallarını Amsterdam'da
sürebileceğini umuyor.
Oraya kadar beraber
gideceğimi, kendisine vaat ettim.
Ve oradan, sevgilim Paris'e
gideceğim ve seni bekliyece-
ğim. Sözleştiğimizi.

BU SIRADA KORKUNÇ
KAĞIŞ BAŞLAMIS TI.

GÖRÜLMEMİŞ, İŞİTİLMEMİŞ BİR USTALIKLA
Kİ MOTORUN ARASINDAN SIYRILDI.

180/1

KAÇIRDIKLARI ADAMLARDAN BİRİ BA-
ŞINDAN İSABET ALDI. EH BU KADAR
OLUR

NIHAYET GÜMRÜK MUHAZADAN KURTULDULAR. YATA GELDİLER.

NAVARI SEN GİTELİNİ YIKA.. YATA DA YOL VER. BEN RAPPAL İLE MEŞGUL OZURUM.

BU SEFER HAPİ YUTTUM PATRON..

DAYAN.. PORTO PRENSE VARIN. CA SENİ İYİ BİR DOKTORA GÖS. TERİRİZ.

11/2

KOLUN NEYE SARILI NAVARRI?

İŞ YOK. PARMAKLARIMIN ÜÇÜ UÇMUŞ.. GERİSİ DE RUS SALATA SINA BENZİYOR.

RAPPAL'DEN ÜMİTLİ DEĞİLİM. BİR CERRAH OLSA.. PORTOPRENSE KADAR YA SAMIYACAK GİT BİR BAK

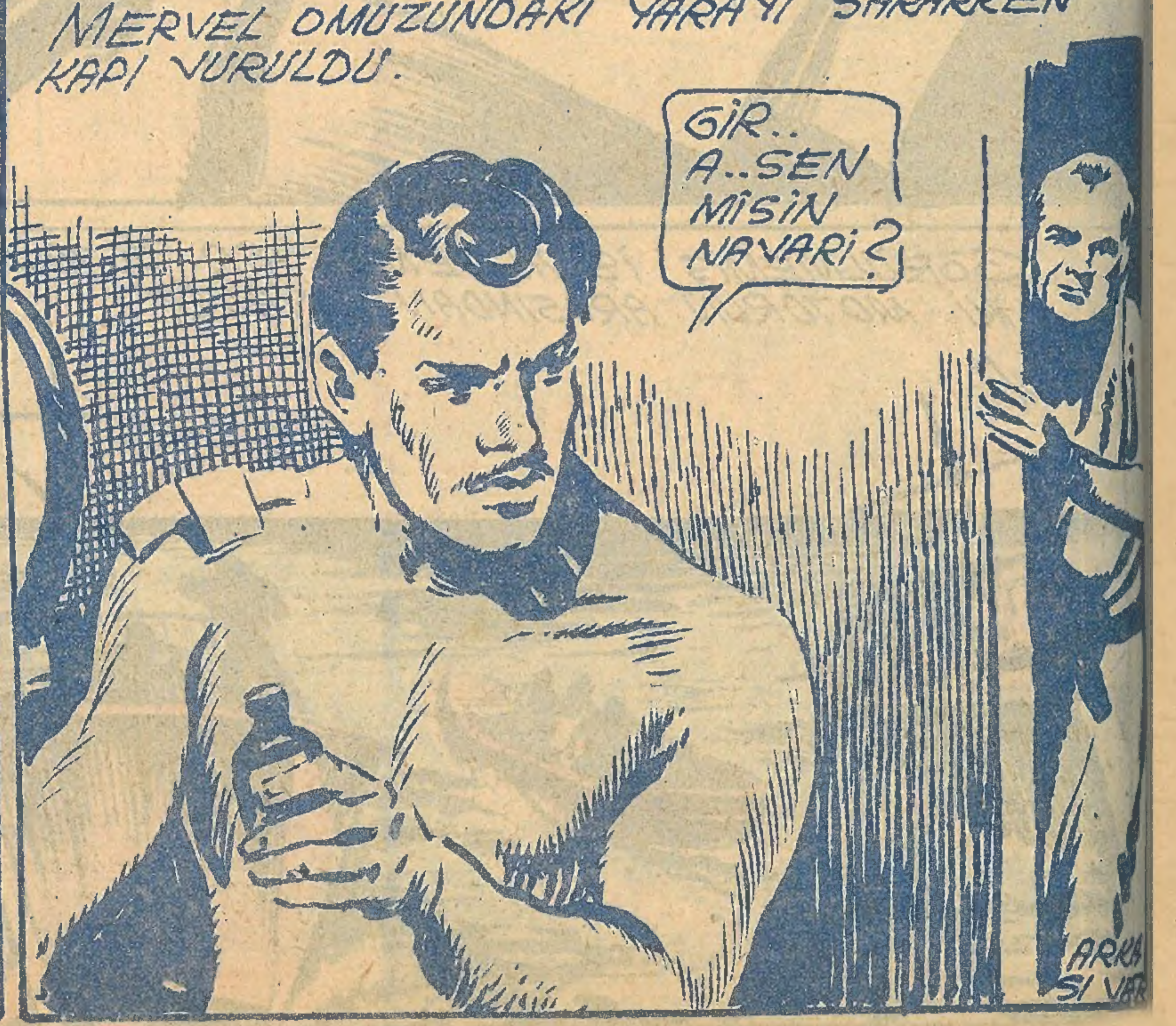
BİZ KAZANDIK VİCKİ.. AMA NE PAHASINA..

180/2

MERVEL OMUZUNDAKİ YARAYI SARARKEN KAPI YURULDU.

GİR.. A..SEN MİSİN NAVARI?

ARKA Sİ VAR

Nereden Biliyordu

Yazan: K. Narayan

Çeviren: S. Bilbaşar

Hava kararmağa başlayıp da, cadenin iki kenarındaki havagazi lâmbaları yakıldığı zaman falcı Singh öte berisini toplamağa koyulurdu. Singh esasen gökyüzü ilimleriyle pek yakından alakalı bir insan değildi; ötekinin berikinin eline bakar, sedef kabuklarını şingirdatır, sonra muhayyelesinin genişliği nisbetinde, ona itimat edenlerin istikballerini okurdu.

O akşam havagazi lâmbaları

yolu titrek ışıklarıyla aydınlatmağa başlarken sedef kabuklarını topladı ve çantasına yerleştirdi. Sabah-tan beri bir tek kişinin falına bakmış değildi; dolayısıyla cebinde bir tek "anna" (*) yoktu. Karısıyla bir kavgayı daha göze alarak yerinden kalkmak üzereydi ki, yoldan acele geçmekte olan biri onu görerek durdu. Sonra yanına yaklaşıp:

— Burada bir falcı bulunduğun-

(*) Hint parası

dan bahsetmişlerdi, dedi. Yoksa o sen misin?

Falcının içini bir sıkıntı kaplamıştı... Karşısında duran yabancı-nın hali vakti yerinde bir insan olduğu anlaşılıyordu. Onu memnun etmeğe muvaffak olduğu takdirde alacağı bahşis muhakkak ki yüklü olacaktı; ama nedense Singh'in o an arzuladığı şey, bir an evvel evine dönmekti... İstemiye istemiye:

— Evet benim, dedi.

— O halde bana biraz kendin-

den bahset. Kafam dopdolu ve bir takım işler yapmam lâzım. Bana yol gösterebilirsen seni memnun ederim.

— Bir rupye verir misin?

Ondan sonra beş dakika pazarlıkla geçti ve nihayet Singh yabancı-nın elini avuçları içine aldı. Ona biraz geçmişinden bahsedip itimatını kazandıktan sonra, istikbal hakkında öğütler verecekti. Buna mukabil adamdan beş anna alacaktı.

— Senin başından çok şeyler geçmiş, dedi. Bir defa da ölümün pençesinden mucizevi bir şekilde kurtulmuşsun.

Adamın hayreti sonsuzdu. Singh devam etti:

— İki kişi seni bağlayıp kör bir kuyuya atmışlar...

Gerisini yabancı tamamladı:

— Oradan da beni, eşeğiyle pazara giden bir köylü kurtardı. Peki ama sen bunları nereden biliyorsun?

— Ben her şeyi bilirim. Fazla sual sorma.

Yabancı yutkundü; Singh devam etti:

— Adın Guru Nayak ve şu günlerdeki en büyük arzun seni o kuyuya bırakan düşmandan intikam almak. Senelerden beri kafanı tertemiyen intikam hisleri bu son günlerde büsbütün alevlenmiş.

— İsmimi de söylediğine göre derin bir âlim olduğundan şüphe etmemek lâzım. Bana düşmanımın nerede olduğunu da söyle, sana cebimdeki bütün parayı vereyim.

Sing göge esrarlı bir ifadeyle baktı, sonra:

— Düşmanın, dedi, çok uzaklarda. O kadar uzaklarda ki onu artık eline geçiremeyeceksin. Zira bu dünyada değil. Cezasını bulmuş ve feci bir şekilde ölmüş.

Bu sözler Guru Nayak'ı son derece memnun etti. Gözleri sevinçten ıslı ıslı yanarak:

— Beni mesut ettin, dedi. Al şunları.

Ve cebinden çıkardığı bir tomar parayı falcının önüne bırakarak uzaklaştı. O karanlığın içinde gözden kaybolduğu zaman, o ana kadar soğukkanlılığını muhafaza için büyük bir irade kuvveti sarfetmiş bulunan Singh sırtını duvara dayadı ve bütün asabının boşandığını hissetti... Guru Nayak, onun sakallarla kaplanmış bulunan esmer yüzünde, on sene evvel bütün parasını aldıktan sonra kendini sıkıca bağlayıp bir kör kuyuya bırakan düşmanın çehresini tanımış olsaydı, şimdi vücudu onun kıvrık hançeriyle delik desik olmuş bulunurdu herhalde.

TOTO BU

Toto obur bir çocuktur, kendisine verilenlerden başka tarafta ne bulursa onu da yerd. Son günlerde bir de, ayna karşısında öte beri yemek âdetini çıkarmıştı. Bir gün annesi, verdiği çikolatayı yemek için ayna başına koşan Toto'ya sordu:

— Niye ayna karşısında yiyor-sun?

— Çünkü aynanın önünde her şeyden iki tane yiyormuşum gibi geliyor.

YENİ KEŞFEDİLMİŞ İLÂÇ

Kadının birisi, doktorun tavsiye ettiği ilaç hakkında eczacının fikrini sorduğu zaman adam şu cevabı verdi:

— Bunu yeni buldular ve pek revaçta. Bütün dertlerin en mües-sir devası olarak kabul edildiği şu günlerde alıp kullansanız hiç fena olmaz.

Bilet Alan Çocuk

Kasabamızın ufacık bir sineması vardır. Pek şirin bir şey olan bu sinemaya her program değişiminde gideriz ve orayı pek sevdiğimiz için randevularımız, filân da onun zarif kapısı önünde veririz.

Mayıs ayının son günlerinden biri esnasında, saat akşamın yedisine doğru sinemanın kapısı önünde gezinmeğe başladım. Saat tam yedide orada, şahsına çok ziyade ehemmiyet verdiğim bir kimse ile buluşacaktım.

Yavaş yavaş caddedeki ışıklar yanmağa başlamıştı. Tam karşına isabet eden barın mavi ışığını seyretmekle meşgulken, onbir-oniki yaşlarında gözükten temiz giyimli bir oğlan çocuğunun kaldırımın üzerinde dolaşmakta olduğunu farkettim. Aynı çocuğu beş dakika kadar evvel de orada görmüştüm.

Sonra nedense hep onunla meşgul olmağa başladım ve çocuğun çok çekingen tavırlı bir şey olduğunu anlamakta gecikmedim. Arada sırada benden tarafa kaçarak bir şekilde bakıyor, sonra sanki birinin "Niçin bakıyorsun?"

Yazan: Roger Nicolas

Çeviren: Yavuz Kaynak

demesinden korkarmış hissini verecek şekilde, sinema vitrinindeki kırmızı ışıkla aydınlatılmış fotoları seyrediyordu. Uzun tereddütler geçirdikten sonra bin müşkülâtla yanama geldi ve:

— Nereden bilet alındığını gösterir misiniz amca? diye sordu.

Ona belli etmemeğe çalışarak gülüm-sedim ve çekingen küçüğü gişenin önüne kadar götürdüm. Oradaki kıza para uzattı, bir bilet aldı ve uzaklaştı. Arkasından daha fazla bakamadım. Çünkü beklediğim kimse nişanım sayılacak kadar bana yakın olan bir kızdı, ve her an caddenin karşı kaldırımından gelmesi mümkündü.

Bir dakika sonra çocuğun tekrar yanama geldiğini gördüm.

— Affedersiniz, dedi, içeri nereden giriliyor?

Ona giriş kapısını da gösterdim ve gözlerimi tekrar caddeye çevirdim. Bir gün evvel tesbit ettiğimiz saati birkaç dakika geçmişti ve henüz görünürde kimse yoktu. Hep aynı yere bakmamak için başımı geri çevirdiğim zaman çocuğun tekrar gişe başında olduğunu gördüm. Cebinden çıkardığı parayı kıza uzatarak:

— Bana bir bilet verir misiniz? diyordu.

Kız: — Daha biraz evvel sana bir bilet vermemiş miydin? dedi.

— Vermistiniz, vermistiniz ama giriş kapısı, önündeki amca onu elimden alarak yırttı.

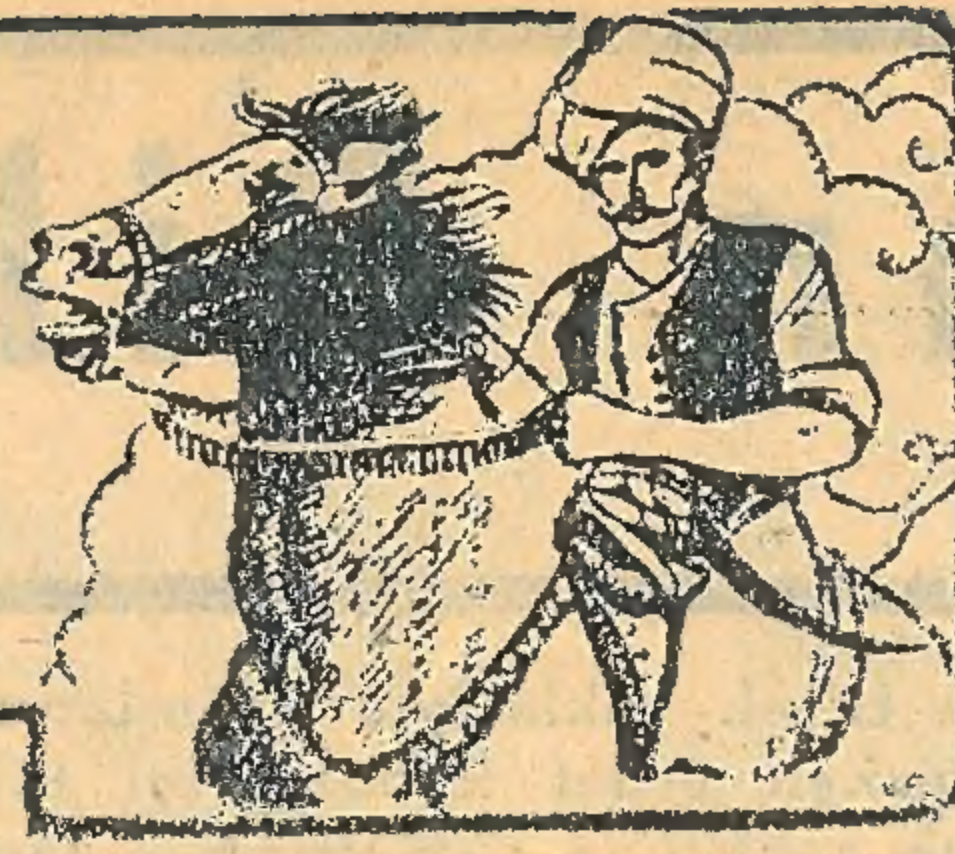
Yüksek sesle gülmeğe başlamıştım ki bir elin omuzuma dokunduğunu hissederek geri döndüm. Sevgili Jeanne'm karşımda duruyordu. Gülmemin sebebi ni sorunca koluna girdim ve caddede boyunca yürürken ona, çekingen çocuğun hikâyesini anlattım.

Beraberce yeniden gülmeğe başladık ve güzel başlayan o gecemiz pek güzel geçti.

ATES SİPAHİ

Yazan: Rebica Sakir

Tarihi Roman: 4

Dış bilemediği, görmek istemediği ve hattâ masum insanlara bile bakmaktan tiksindir, ağzının ufak bir hareketi:

— Bostancı, al sunu!.. demesini bile büyük, yorucu, kahredici bir yorgunluk sayardı. İkbal mevkiinde devlet şaniyle Karun kadar zengin olan, konaklarında bir hükümdar hayatı yaşayan nice adamlar Kösem Sultanın ufak bir emriyle ölüm cehennemine yuvarlanmışlar, nice «devletliler» lar cellât kemendinde mahvolup gitmişlerdi.

Genç Süleyman Valde Sultanı bir şeytan bilirdi. Acaba şimdi, şu garip, acayip halleriyle onu da mı ölüme itecek, bu işveli, şeytani hareketlerinden sonra onun için de mi:

— Cellât!.. diye sesleniverecekti...

İstanbulun her yerinde duyulmuş ki, sarayı hümayuna giren yabancı bir erkek mutlaka geri gelmezdi. Öfesi ya surlardan dışarı atılır, yahut ta Sarayburnundan denize... Saray halk için bir cehennem olmuştu, beddualarını hep saray için yapıyorlardı.

— Allah seni sarayın içine düşürsün! diye kötü düşünüp zemmediyorlardı.

Koca Valde Sultan genç Süleymanın omuzlarından tutup onu yere göktürünce eliyle yüzünü tokatladı:

— Çapkın!.. Genç cariye mi ne diye kandırdın?... dedi.

Süleyman başını önüne eğerek susuyordu. Kösem Valide gülerken uzandı ve ikinci defa elini onun sarı yüzüne sürdü;

— Söylesene delikanlı?... Sen benden korkmaz mısın?... Ben cariyelerimi kandıran erkekleri kementle boğdurur, leşini denize salarım...

Süleyman ilk defa ağzını açtı:

— Bülrim sultanım, dedi... Bülrim... Fakat beni burada neden alakoyuyorsunuz?... Cellâdınıza emir verin de boynuma kemend atsın!

Valde Sultan birdenbire uzandı, sedirden fırladı ve genç adamın boğazını, yumuşak ve küçük elleriyle sardı:

Seni ben boğarım Süleyman, anladın mı?... Seni ben boğarım, diye bağırdı.

Genç Süleyman şaşırıyordu. Kösem Valdenin kanlı gözlerini görebilmek için başını kaldırdığı zaman onu gülerken buldu. Hayret! Valde Sultan gülüyordu... Dişlerini gıcırdatacağına, gözlerini kanlanacağına gülüyordu... ve elleri, birer pamuk yığını halinde genç Süleymanın boynuna dolanmıştı...

— Ha, söyle seni boğayım mı?... Söylesene... Seni öldüreyim mi?...

Genç Süleyman ellerini kaldırarak boynuna dolanan bu küçük bileklerden tuttu ve indirdi:

— Lâtime yapmayın sultanım.

— Lâtime mi?... Lâtime değil bu... Doğrusunu söylüyorum... Çünkü sen, sana lâyük bir kadın sevmeliydin!...

Hayret!... Valde Sultan neler söylüyordu?... Genç Süleymanın havsalası bir türlü bunu almıyor, hâlâ Valde Sultanın bir tuzak kurmakla uğraştığını vehmediyordu:

— Ne susuyorsun?... Söylesene, o çirkin yüzü cariye nasıl cesaret

etti de, seni sevdi?...

— Onun suçu yok sultanım... O beni sevmiyor, ben onu seviyorum...

Valde Sultan tekrar yerinde oynasıvermişti:

— Hi!... Sen mi onu seviyorsun?...

— Evet sultanım...

— Nasıl, hem de itiraf ediyorsun?...

—

— Fakat sen deli misin?... Senin gibi güzel bir erkek...

Valde Sultan bunu söylerken sözünü birdenbire kesmiş ve bir anda genç Süleymanın diz göktüğü yere oturmuştu. Ellerini yavaş yavaş kaldırdı. Nazlı bir kús gibi kıvrılarak genç adamın omuzlarından tuttu. Koyu siyah gözlerini süze süze yüzüne baktı ve mırıldandı:

Genç adam, birdenbire bu bü-

min ederim ki, gönlümde senin için hiçbir fena şey yoktur!

Yalnız beni... Tıpkı Gülbeseke gibi... Sev... Onun gibi sev... Yalnız beni sev... Anlıyor musun?...

Valde Sultan başını genç adamın geniş göğsüne yaslayarak hafif hafif söylenmeğe başladı:

— Seni ilk anda sevdim... Sen benim için her seysin... Söyle, istersen bütün bu saltanatı bırakayım, seninle beraber dağlar aşip uzaklara kaçayım... Ben bu saray duvarları içinde bir cellât kadar kana susuyorum... Çünkü bu duvarlar her gün beni bir adım daha, ölüme yaklaştırıyor... Bu süslü avizeli, altın yakızlı, ipek veya işlemeli odalar, billûr havuzlar, renk renk çiçekler belki benim ömrümün yarısını alan şeylerdir... Ben burada ne hayat ve ne de aşk buldum... Ben seni gördüm ve hayatımda ilk defa seni sevdim...

Kösem Sultan, kollarını genç Süleyman'ın boynuna dolamıştı.

yük, zalim, işvebaz ve fettan padişah anasının, böyle vücuduna yaslanır gibi sokuluşunu, gözlerini tatlı tatlı acı kapayısını, ve bir mırıltı halindeki sesiyle:

— Beni de sever misin Süleyman?... deyişini bir türlü kabul edemiyor, korkunç bir kâbusun, tatlı başlangıcında namütenahi yalanla yuvarlandığını zannediyor...

Viyana'lardan Arabistan göllerine, Fas'dan, Cebelüttarik'tan, İran ve Kafkasya içlerine kadar uzayan koca bir ülkenin hükümdarı olan bu kadın, bu ilâhî, lâhûtî kadın, nasıl olur da dizi dibinde oturur, kollarını boynuna dolar, onun gibi bir Sipahi yavrusunun gözlerine bakarak aşk arardı. Yarabbi bu olur şey miydi?...

Valde Sultan gibi mağrur, müteazzım bir kadın, bunu nasıl yapardı?...

Genç Süleyman, bütün kuruntularının içine verdiği eziyetle, koca validenin yüzüne bakmaktan çekinir gibi mırıldandı:

— Hâşâ sultanım hâşâ!... Kulunuz fakir bir levendim... Boynumu vurduracaksanız, bana böyle acı eziyetler etmek reva mıdır?...

Valde Sultan, bir anda en yumuşak sesiyle:

— Süleyman, dedi... Senin başını vurduracak insan bu dünyaya gelmemiştir... Bana inan... Beni Kösem Sultan addetme... Sana ye-

limde saltanatın, tahtın ve hâkimiyetin gururu vardı... İşte ben bütün bu devâsâ kaleleri senin önünde yıktım, gönlüm gururumu çiğnedi. Sana âdi bir kadın gibi, ufak ve âciz bir cariye gibi yalvarıyorum... Beni sever misin Süleyman?... diyorum...

Genç adam, başını ağır ağır çevirdi. Sultan sessizce ağlıyordu. Gül yüzünde inci danecikleri gibi beyaz gözyaşları vardı... Göğsüne dayadığı başı, güzel bir çiçek gibi kokuyordu... Elinin birini genç Süleymanın omuzuna koymuş, birinin parmaklarıyla de ipek fistanıyla oynuyordu...

Bu ağlayan koca Osmanlı ülkesinin hükümdarı kadın mıydı?...

Evet, buna genç Süleyman bir türlü inanamıyordu... Yarabbi, eğer bu kadın bu kadar şeytansa, bu kadar fettansa niçin ona böyle yürek paralayıcı gözyaşları verdin?...

— Devletlî Sultanım... Niçin böyle söylersiniz?... Siz ki sevkettî Padişahımızın anasıdır. Osmanlı ülkesinde bir sultanısınız... Bizim gibi fakir kimseler yanınızda...

Valde Sultan birdenbire sinirlenmişti:

— Bırak, bırak onları... Hepsi kahrolsun... Onları ağzına alma... Onları bana söyleme... Ben ne Osmanlı ülkesinin sultanı ve ne

de Murad'ın anasıyım... Ben senin yanında, senin dizin dibinde yalnız bir kadımsın... Mahipeyker Kösemim... Bir cariye gibi... Acı, zavallı, aşk isteyen bir cariye gibiyim... Anlıyor musun Süleyman?... Beni burada, ezsen, öldürsen, boğsan yine bağırımıyacağım... Çünkü seni okadar çok seviyorum...

Çünkü sen benim için okadar büyük, okadar çok kuvvetlisin...

Genç Süleyman hâlâ tereddüt ediyor, hâlâ inanamıyordu...

Kösem Sultan, yalvarır, ağlar gibi mırıldanıyor ve gittikçe genç adamın vücuduna sokuluyordu:

— Bil ki seni çok seviyorum Süleyman... Senin için bütün servetimi ve saltanatımı feda edebilirim... Eğer istersen buradan kaçalım... Yalnız sen de beni bir katre, hiç oamazza o cariye kadar sev... Eğer beni istemezsen, söyle, ve istersen de elini kolunu salıyarak buradan serbestçe gık git... Yemin ederim ki, sana dokunmam... Fakat artık ben de mahvolurum Süleyman...

Valde Sultan yumuşak ve beyaz eliyle genç adamın yüzünü okşayarak sordu:

— Beni seveceksin değil mi Süleyman? dedi.

Genç Süleyman başını eğerek bu siyah gözlü, güzel kadının yüzüne baktı... düşündü ve elinin birini kaldırarak onun yumuşak siyah saçlarını okşadı:

— Sen dünyanın en güzel kadınısın! dedi.

Sultan Ahmedin karısı, Dördüncü Muradın anası ve Osmanlı ülkesinin bu şeytan ve güzel sultanı, başını genç Süleymanın göğsüne sokarak mırıldandı:

— Oh Süleyman! Bugün ben öyle bahtiyarım ki...

— 3 —

Kementlerin Korkusu

Gece sarayın loş odalarına dolunca, genç Süleyman ayağa kalkarak pencereye yanaştı ve bahçeye baktı. Bu gece sarayda belli bir telâş vardı. Orta kapıdan içeri girip çıkanlar hızla yürüyorlar, Enderon ağaları ellerindekî bohçalar ve küçük sandıklarla öteye beriye koşuyorlardı. Marmara karanlık içinde yavaş yavaş akıp gidiyordu. Karşı adalar üstünde bir kâğıt fener gibi sallanan ay, denize düşüyor ve limana giren yelkenliler sularda gölgeleşiyordu...

Genç Süleyman artık bu mahpes hayatından bıkmışa başlamıştı. Kösem Sultanın güzel yüzü, sihirli fettanlığı, tatlı işveleri onu sarmıyor, sabahdan ta gece yarılarına kadar burada, böyle saklı ve esir yaşamak çekilmez bir den haline geliyordu.

On beş günden beri burada idi. Valde Sultan genç adamı bir türlü dışarı bırakmıyor, sabahlara kadar şarapla, aşkla oyalayıp duruyordu...

Bu kadının ihtirası yalnız saltanatda değildi... Bu güzel Rum kızı doymak bilmez bir dişiydi. Arzularının namütenahillliği onu bir Kleopatra gibi deli ediyor, geniş ve süslü odalara gölge veren parlak avizeler altında, işşü nûs ile mütemadiyen «Hembezmi âlem» yaşamak istiyordu...

Allahlarını inkâr eden günahkâr kadınlar belki Mahipeyker Kösem Sultan kadar haris, fettan ve bir dişi kaplan gibi azgın olamazdı. Onun saadeti, neşesi, ve gıdası yalnız genç Süleyman olmuştu... Bazen şarabın yüzüne vurduğu renkle öyle güzelleşiyor ve gözlerinin baygınlığı içinde öyle le coşuyordu ki, genç Süleyman (Arkası 14. sayfada)

NAT PINKERTON

MR. ANDREW, BANA VERDİSİ NİZ VAZİFİYİ KABUL EDİYORUM. MARGİNİN NİSANLISI HAKKINDA TARRİKAT YAPACAĞIM.

ÇOK MEMNUN OL-DUM. NE ZAMAN YOLA GİKABİLİRSİNİZ?

DERHAL UÇAK İLE GİDİYORUM EFENDİM.

MÜKEMMEL MR. PINKERTON. YAKIT KISADIR. DÜŞÜN GÜNÜ YARLAŞIYOR.

DOĞRUSUNU SÖYLENMEK LÂZIMSA ACELE ETMEM İÇİN BİR SEBEP DAHA VAR. ŞAHSİ BİR SEBEP. MAHREM. AMA BU BENİM SİZİN İŞİNİZİ YAPMAMA NANI DEĞİL.

SİZ HAFİYELER ESERARENGİZ ŞEYE BAYILIRSINIZ. VAZİFENİZİ BAŞARA. ÇAĞINIZDAN ENİNİM. GÜLE GÜLE ŞANSIN AÇIK OLSUN.

İŞTE TAM AŞAĞI MIZDA VEZÜV YA GEMİSİ..

BAK DORYAN BİR TRANSATLANTİK UÇAĞI KEŞKİ BEN DE O UÇAKTA OLSAYDIM. KISKAÇ İLE KARŞILAŞTIKÇA ÖDÜM PATLIYOR. HEP BE Nİ GÖZ LUYOR.

DEMİK BURASI NAPOLİ..

BENİ POLİS MÜDİRİYETİNE GÖTÜR.

DEMİK BU CANI KISKAÇ VEZÜVYA DA ÖYLE Mİ MR. PINKERTON

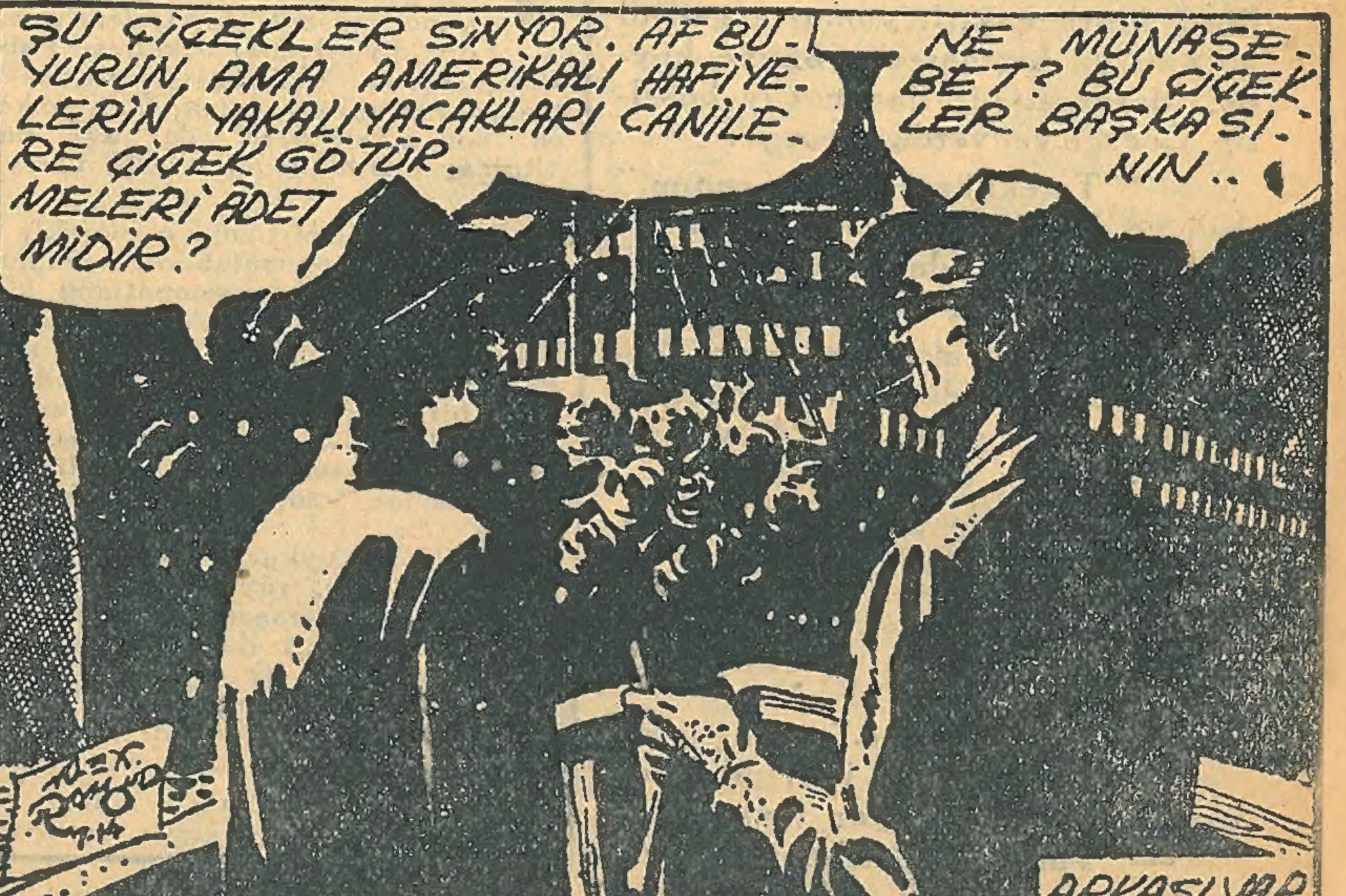
EYET.. AMERİKADA BİRÇOK SUGLARDAN DOLAYI ARANAN ZALİM VE PERVÂSIZ BİR ÇETE REİSİ CANI. DİR GEMİ YANMADAN BİR ARAŞTIRMA YAPALIM.

NİHAyet GEMİ LİMANA GELDİ. İŞTE VEZÜVYA SİNYOR PINKERTON KILAVUZ BEKLİYOR ARTIK YANAŞA-BİLİRİZ..

ADAMLARINIZA TENBİH EDİN KOMİSER BEY. KISKAÇ SİLAH KUL. LANACAKTIR. ÇOK TEHLİKELİDİR.

SU ÇİÇEKLER SİNYOR. AF BU YURUN AMA AMERİKALI HAFİYE. LERİN YAKALIYACAKLARI CANİLE. RE ÇİÇEK GÖTÜR. MELERİ ADET NİDİR?

NE MÜNASEBET? BU ÇİÇEKLER BAŞKASI NİN..

ARKASI VAR

Bu Sefer...

Yazan:

Henry Cecil

Çeviren:

Nihal Yeğinobalı

George Harkaway birçok bakım-lardan iyi çocuktu. Ama yazık ki kadınlara karşı zaafı fazlaydı. Karısının kendine tam mânasiyle sadık kalmasını tabii saydığı halde, kendisine karşı müsamahası pek boldu. Karısını seviyordu, hem de candan seviyordu. Ama onu aldatmanın pek kolay olduğunu anlayınca mütemadiyen aldatmağa başlamıştı ve hayatından da pek memnundu.

Bir bahar sabahı George, yaşamının zevkiyle dopdolu olarak uyandı. Kahvaltıya indiği zaman karısı Margaret gözüne her zamankinden genç ve güzel göründü. Tuhaf-tır ki George karısına ihanet ettiği veya etmek üzere olduğu zamanlar, onun kusurlarını değil de meziyetlerini göürdü.

— "Bu sabah pek lâtifsin, güzelim," dedi.

Margaret, "Kahvaltudan evvel kompliman yaptığina göre bugün eve geç geleceksin demektir," diye gülmüseddi.

— "Nereden bildin?"

— "İlâhi, George! On senelik evliyiz. Artık bunu da mı bilmiyeyim?"

— "Akıllı kız!"

Margaret, "Akıllıyım," diye cevap verdi. Ama gözlerinde tuhaf bir parıltı mı vardı?

George, "Haydi artık, kahvaltı edelim," dedi.

— "Şimdi, canım."

İkisi de ellerine birer sabah gazetesi alıp sofraya oturdular. Hizmetçi kız içeri girdi ve çaydanlığı getirip Margaret'in önüne koydu. Biraz sonra kaşarlı yumurta getirdi ve onu da Margaret'in önüne koydu. Margaret bir fincan çay boşaltıp George'ye verdi. George:

— "Teşekkür ederim, canım," dedi ve yine gazetesine daldı. Margaret yemeğe başlamıştı. Biraz sonra George başını kaldırdı ve:

— "Yumurtalar ne zaman geliyor?" diye sordu. Acaip! Halbuki Margaret her zaman çayı da yumurtaları da önce ona verirdi!

Margaret bir taraftan yumurtasını yiyip bir taraftan da gazetesi ni okuyarak:

— "Yumurtalar geldi, canım," diye cevap verdi.

— "Gelmedi, işte."

Margaret, "Geldi işte," diye cevap verdi. "Görmüyor musun?"

— "Ama benimkiler nerede?"

— "Yani senin yumurtalarını mı soruyorsun?"

— "Tabii!"

— "Maalesef bu sabah sana yumurta hazırlamadık, canım."

— "Hazırlamadınız mı? O nasıl şey? O ne demek? Yumurta mı kalmadı?"

— "Yoo! Bir sürü yumurta var. Ama sana hazırlamadım işte!"

— "Hazırlamadın mı? O ne demek? Sen aklını mı kaybettin yoksa? Ne oldu, kuzum?"

Margaret, "Kahvaltımı bitireyim, anlatırım," diye cevap verdi. "Yok hizmetçiye çağırma. Onun gö-

zünününde kavga etmek istemezsin değil mi? Kızarmış ekmek yetmez?"

George kalkıp balkona çıktı. Margaret ise sükûnetle kahvaltısına devam ediyordu. Daha doğrusu sakin görünüyordu. Ama aslında okadar heyecanlıydı ki ne yediğinin farkında değildi. Nihayet son lokmayı da bitirdikten sonra kocasını çağırdı ve karşısına oturttu. George:

— "Bu acaip hallerin mânası ne, canım?" diye bağırdı. "Ne konuşacaksın, benimle?"

Margaret gülümsüyerek: "Sana dair konuşacağım, canım," diye cevap verdi. "Sana, Melaine'ye, Fifi'ye, Topsy'e dair... İçlerinde Fifi isimli biri sahiden var mı?"

George somurtarak, "Hayır," diye cevap verdi.

— "Çok memnun oldum... Hep-sini saysan kaç tane eder, George?"

— "İyi ama bunun benim kahvaltım la ne alâkası var?"

Yazan:

Henry Cecil

Çeviren:

Nihal Yeğinobalı

— "Çok alâkası var, George. Bak sana anlatayım. Artık bu meseleyi kökünden halletmeğe karar verdim. Benden ayrılmak istediğini zannetmiyorum. Ama seni bir sürü kadınla paylaşmak da hiç hoşuma gitmiyor. Bir türlü uslanmadığını görünce, eğer benim her şeyi bildiğimi bilsen belki biraz tesiri olur, diye düşündüm."

— "Herhalde! Ama bunun benim kahvaltım la ne alâkası var?"

— "Anlatıyorum, işte. Gece geç vakit geldiğin zamanlar sabahleyin, 'Dün gece kiminle beraberdin, kocacığım?' diye sormak, veya akşam işten döndüğün zaman, 'Yine Ma-

tilda ile beraber miydin?' diye sormak herhalde fecî bir şey olurdu. Onun için ben de şuna karar verdim: Beni aldattığını tahmin ettiğim zamanlar seni bir şeyden mahrum bırakacağım. Meselâ terliklerini kaldıracağım veya bu seferki gibi, kahvaltı vermiyeceğim. Anlıyor musun, canım?"

George karısına bakmıyarak: "Anlıyorum, canım," diye cevap verdi. Kısa bir sükûnet oldu. Sonra Margaret:

— "Haydi, işine geç kalma, George," dedi. Sonra kocasının arkasından seslendi:

— "Öğleyin karnını iyi doyur, emi şekerim?"

Margaret onun ihanet edip etmediğini nasıl oluyor da bu kadar iyi tahmin ediyordu? George bunu bir türlü anlayamıyordu. Ama kadınlar olağanüstü bir sezgi kabiliyetine sahiptir demezler miydi? Margaret de olan bitenleri seziyordu, herhalde. George zamanla onun bu tabiat üstü kudretinden bayağı çekinir oldu. Sonra güzel aşk saatleri geçirip yorgun argın eve dönünce meselâ yatağının yerinde yeller estiğini görmekten çok canını sıkıyordu. Zamanla George güzel kâtiyesi Isabel'i bile öpmekten çekinir oldu ve karısına tamamen bağlandı...

Birkaç sene rahat ve mesut geçti. Margaret de memnundu, George da... Derken bir sabah George kaşarlı yumurtasını iştahla yerken başını kaldırdı ve karısının sadece kızarmış ekmek yediğini görünce:

— "Ne var, canım?" diye sordu. "Miden mi bozuk?" Sonra ansızın, seneler evvel kendi başından geçen kahvaltı hâdisesini hatırladı ve gözleri dehşetten irileşti.

— "Margaret, yoksa..." diye söze başladı.

Margaret: "Ah, Georgel" diye hıçkırdı ve başını pencereden tarafa çevirdi...

Ispirtizma

Yazan: Mario Soldati

Çeviren: Vahit Orgun

"İspirtizmacılık ve ruh ilmi üzerindeki tecrübe ve tetkikler günden güne müsbet neticeler vermektedir diye Hans, arkadaşı Pablo ile konuşuyordu. Mademki ispiirtizmaya bu kadar meraklısan sana yeni çıkan ve en son incelemeleri de havi bulunan "Ruhların Dili" isimli kitabı vereyim de oku."

Pablo ne ispiirtizmaya meraklı idi ne de ruhlarla konuşulabildiğine inanırdı. O sevgilisi Lia'nın sempatisini kazanan hattâ onu tamamiyle elinden almak üzere olan bu rakibini yakından tanımak, kadınları bu kadar teshir edebilecek ne gibi bir hususiyeti bulunduğunu anlamak istemişti. Bu konuşmada elde edeceği intibaya göre, sevgilisini elden kaçırmamak için, gerekli tedbirleri alacaktı.

Hafif bir uykusu olan ve hemen hemen her gece, rüyasında ruhlar, cinler ve perflerle uğraşan Hans, o gece, acaib bir gürültü ile yatağından fırladı. Bu tik - tok - tik - tok sesini çıkaran nesne bir tahta kurdu olamazdı. Çünkü ses okadar hafif değildi. Fakat sesin odanın içinden geldiği de muhakkaktı.

Ruh ve ispiirtizma ilmine bu kadar meraklı olmasına rağmen simdiye kadar

bir tek ispiirtizma tecrübesinde dahi hazır bulunmamıştı. Bu acaip sesin ruhlar tarafından çıkarıldığına emindi. İlk defa başka bir âlemin karanlıkları ile karşı karşıya bulunuyordu.

İlk önce yorganı başına kadar çekip saklanmak daha doğrusu olup biteceği görmemek, duymamak istedi. Fakat sonra kendi kendinden utandı! Kalktı ve sordu:

— Kimsin?

Hayret, karşısındaki senelerce evvel ölen dedesinin ruhu imiş. Dedesi, ruhunun istirahatini için dualara ihtiyacı olduğunu bildirdikten sonra, torununa istikbali bakımından bazı tavsiyelerde de bulundu:

— "Yavrum, görüyorsun ki çıkmaz bir yola sapmış gidiyorsun. Seni seviyormuş gibi görünen Lia ile mes'ut olamazsın. Çünkü Lia aslında Pablo adında bir başkasını sevmektedir. Henüz bu sevgisini tam mânasiyle hissetmeyen Lia, bir başkası ile yaşadığı gün, yanlışlığını anlayıp Pablo'ya koşacaktır. Senin Lia'nın tesirinden kurtulman için henüz imkân vardır. Şimdiden bu çıkmaz sokaktan ayrılırsan Lia'yı kolaylıkla unuttur ve mes'ut olmağa hak kazanırsın. Hemen yarın sabahtan iti-

baren Lia'ya evlenmenize imkân olmadığını, evlendiğiniz takdirde mes'ut olmayacağınızı, hayatınızın devamlı bir keder ve üzüntü içinde geçeceğini, neticede ayrılacağınızı anlatıp peşini bırakmasını istemelisin. Eğer ruhumun muazzep olmasını istemezsen Lia'dan kurtulmanın çarelerini yarın sabahtan itibaren aramalısın."

Hans, dedesini hiç hatırlamıyordu. Çünkü beş yaşında iken ölmüştü. Fakat öteki dünyadan gelen bu boğuk ses onu ürpertmişti. Kalbi heyecandan çatlacakmış gibi çarpıyordu. Tüyleri diken diken olmuştu. Şaşkın şaşkın etrafına bakındıktan sonra, dedesini de kızdırıp meçhul âlemlerin bütün lanetlerine maruz kalmamak için hemen vaad etti:

— Dedeciğim, sen hiç merak etme. Sana şerefim ve namusum üzerine söz veriyorum. Hemen yarın sabahtan itibaren tavsiyelerini yerine getireceğim.

Böylece, Hans Lia'yı kendisinden soğutup Pablo ile evlendirinceye kadar elinden gelen her şeyi yaptı.

Pablo ile Lia, evlendikten sonra pansiyondan ayrıldılar.

Aradan birkaç gün geçti. Bir gün Hans'a postacı bir paket getirdi. Paketin içinde, Hans'ın okuması için Pablo'ya verdiği "Ruhların Dili" isimli kitap vardı.

Hans, "Ruhların Dili"ni de diğer kitaplarının yanına koyacağı sırada sayfelerden birinin katlanmış olduğunu gördü. Sahifeyi düzeltirken bir paragrafın kırmızı kalemle işaretlenmiş olduğunu görerek okudu:

"Ruhlar hiçbir zaman konuşmazlar. Onlarla ancak yukarıda belirttiğimiz şekil ve vasıtalarla anlaşmak kabildir. Fakat bunu herkes bilmediği için onları kolaylıkla aldatmak kabildir. Nitekim (B. G.) adında meşhur bir şahıs duvar arkasından bir huni ile konuşmak suretile amcasını aldatmış ve ruhların(1) tavsiyesine uyan adam metre-sini kovarak servetini yeğeninin üzerine yapmış..."

Hans hiddetle kitabı kapadı. Kendisine tavsiyelerde bulunan dedesinin ruhunu hatırlamıştı.

GİZLİ VAZİFE !..

GOŞLAR ANLAŞA-
MADILAR
BİRBİRLE-
RİNE GİR-
DİLER,
ANCAK
FİMLERNE
GÖRÜLEN
GÜZEL
BİR KAPIS-
NA OLDU.

BİLA İLE KONSUELD DA
BOŞ DURMADILAR.

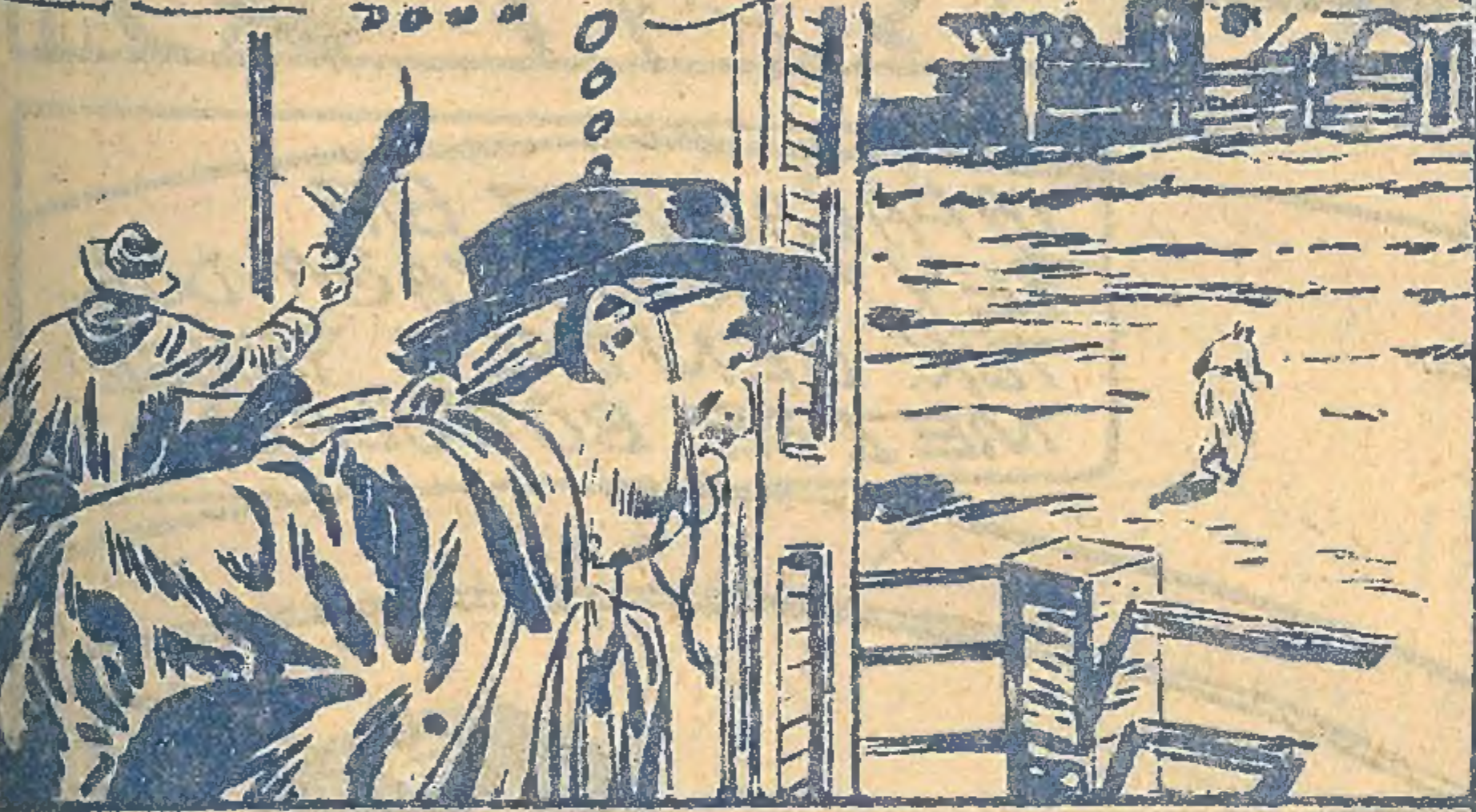

INDIANA BU FIRSATTAN
İSTİFADE ETTİ.

GİDİP KIZINI KUR-
TARAYIM. TAM
SIRAS!

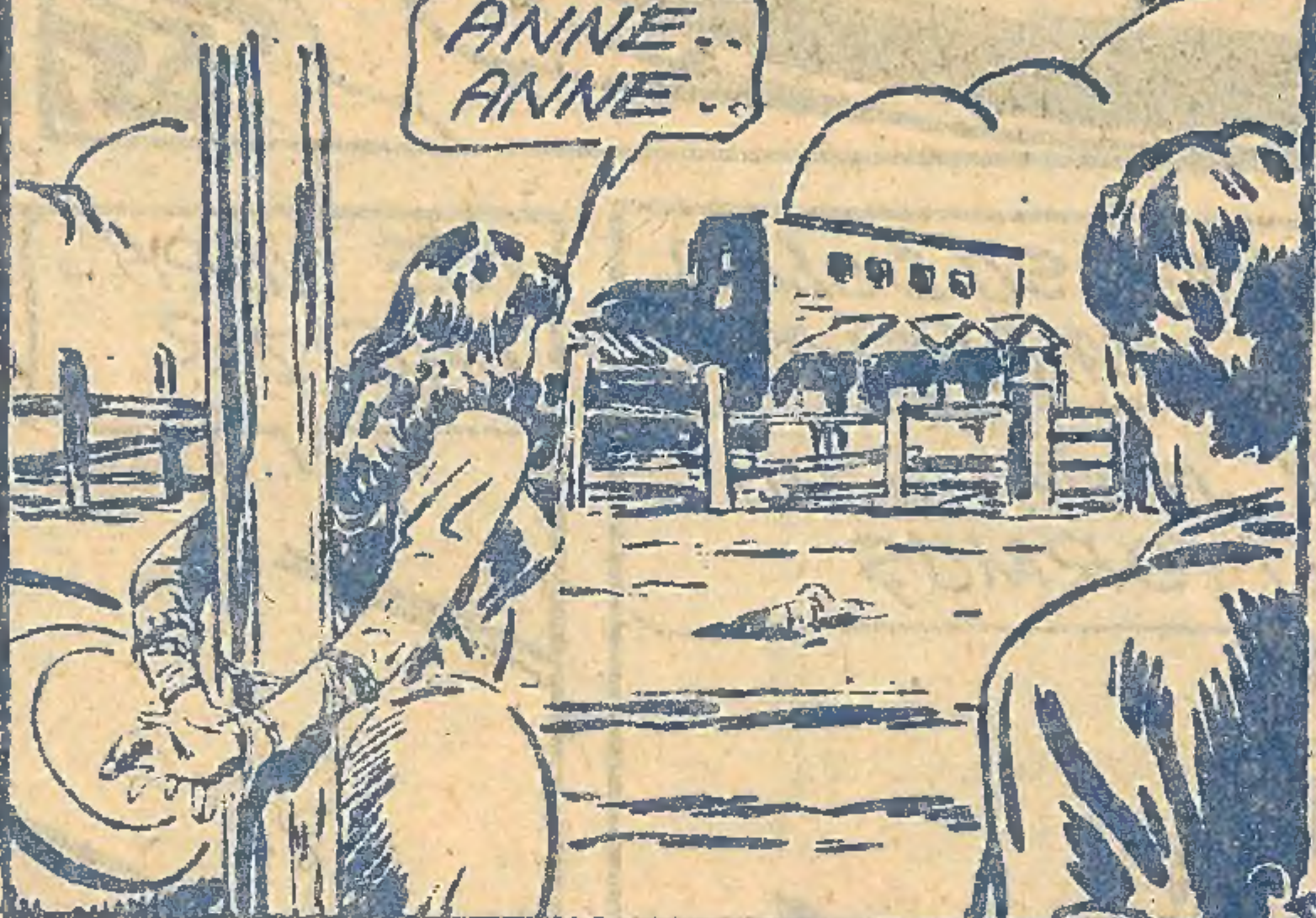

TAM YARI YOLDAYKEN.. PEREA ATEŞ
NE? BENİM PLANI.. ETTİ. INDIANA
MI BOZACAĞSIN HA YIKILDI.

SAHNEYİ GÖREN ROZİN DELİRE-
CEK GİBİ OLDU.

ANNE..
ANNE..

AYNI ZAMANDA ŞAKO DA BİR
KURŞUNLA YARALANDI. KONSUE-
LD YARDIMINA KOŞTU.

YARALI
MISIN?

MÜHİM DEĞİL.. ARKA-
DASLARA SÖYLE YU-
MUŞAMASINLAR.

GOŞLAR ŞEFLERİNİN YERE YIKILDIĞI-
NI GÖRÜNCE BOĞUŞ-
MAYI TERKE BAŞ-
LADILAR.. VIDALIS
ONLARI ATEŞLEDİ.

GAYRET.
ÇOCUKLAR
GEVŞENİ-
YİN.. HEYHİ-
Zİ ÖLDÜ-
RÜRLER

TAM BU SIRADA İKİ ATLIK KOŞ-
TURA KOŞTURA GELDİLER.
TU YMENİN TAM
SIRAS!

ÇABUK.. BİRİNİZ
DEN BİRİNİZİ ZOTO
MOBİLİ İŞLETSİN.

NE MÜNASE-
BET? TAM
YENİLME-
LERKEN..

HİRBİ DİŞARI
BAKŞANA KİM
GELDİ.. ALEN
ALEN GELDİ.

NEE.. NE DURU.
YORUZ..

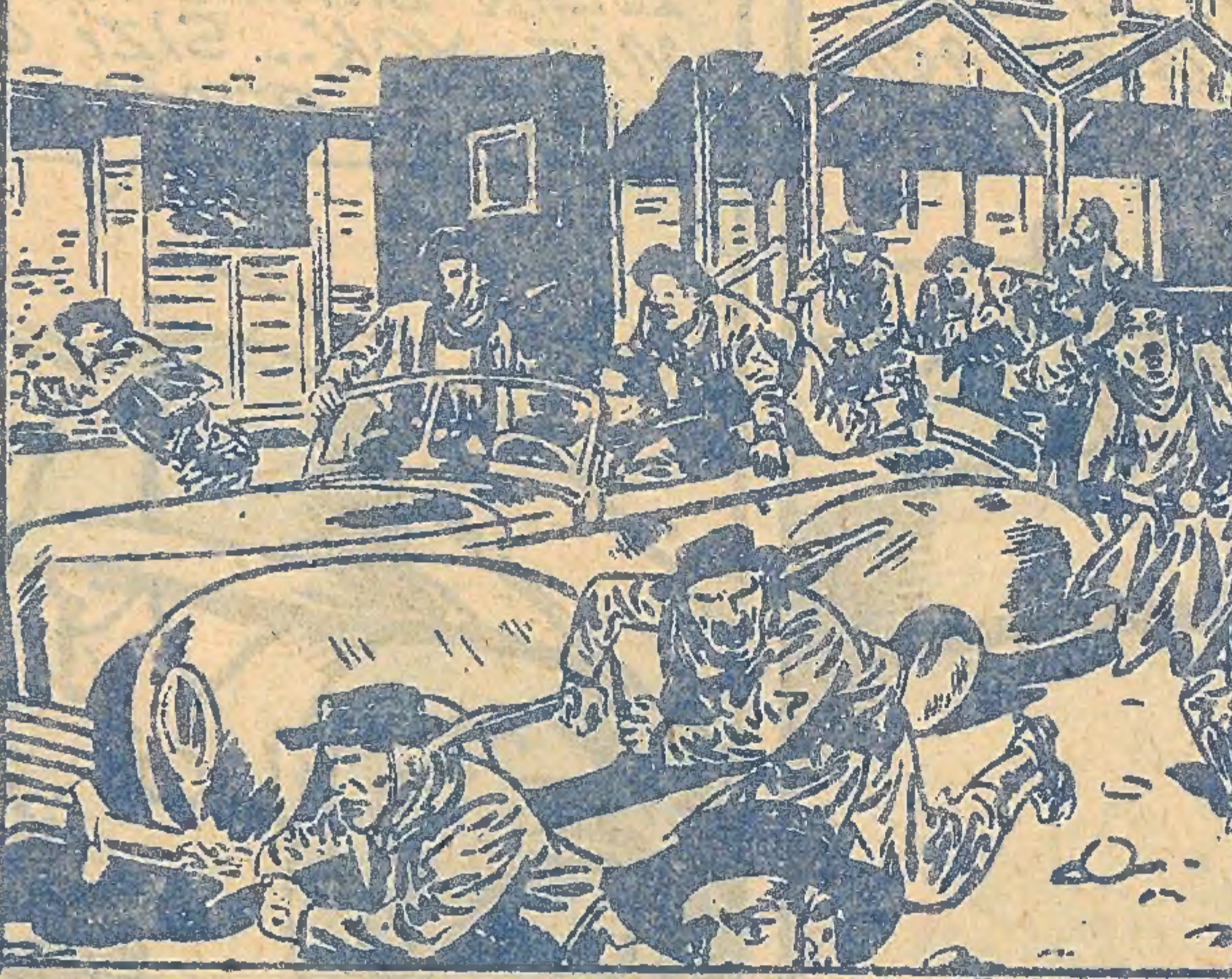
ALEN HEMEN PEŞLERİNE
DÜŞMÜŞTÜ. ATEŞ ETMEĞE
BAŞLADI.

SU BİR!

180

GOŞLAR PANİK HALİN-
DE MIŞELİNİN OTOMO-
BİLİNİ ALIP KAÇIYORLAR.

GOŞLAR İKİ ESİRLERİNİ BERA-
BERLERİNE ALDILAR. TABANA
KU WET KAÇTILAR.
BU ALEN SEYTAN MIDIR
NEDİR..?

MIŞELİN..
ŞAKO İLE
INDIANA'YI
YARALA-
DILAR.

ÇOK GEÇ KALDIK
DESENİZE..

ARKASI VAR

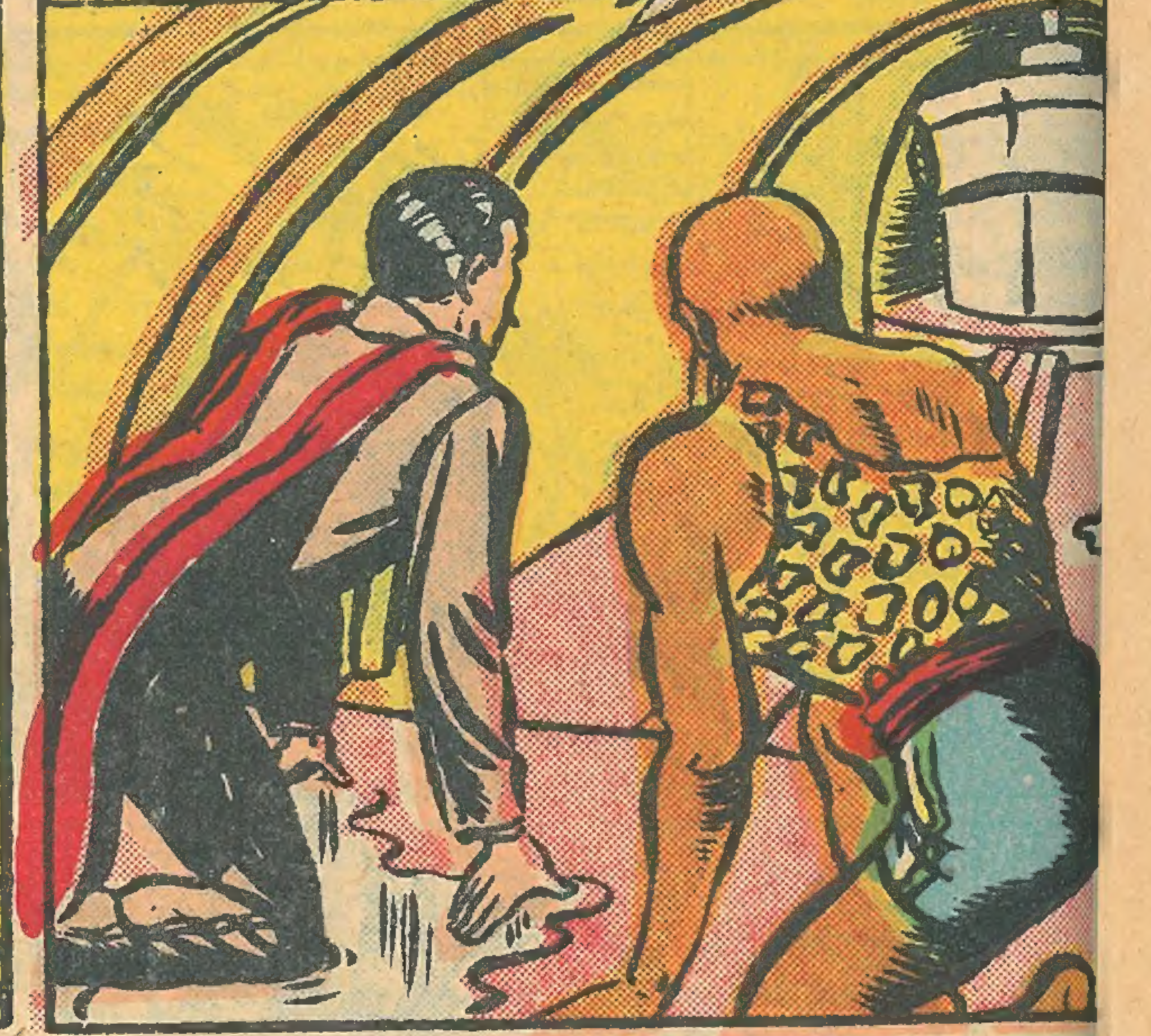
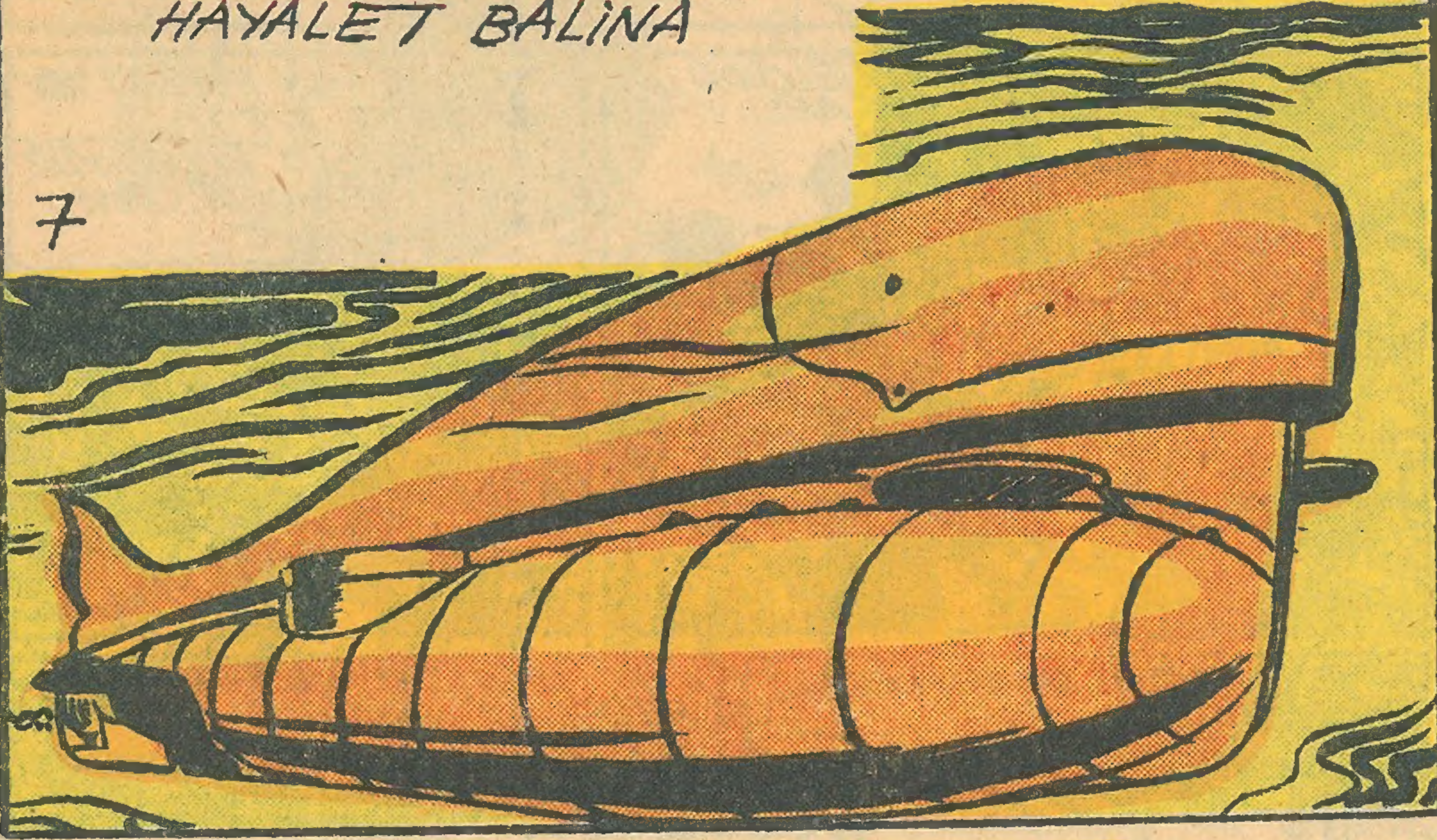
MANDRAKE

HAYALET BALINA

7

HAYALET BALINA ASLINDA ÜSTÜNE BİR BALINA KILIFI GEÇİR. MİŞ BİR KORSAN GE. MİSİDİR.

ANLIYORSUN YA APTULLAH.. BU ASLINDA ALELADE BİR DENİZALTI. BİZ ONUN ÜZERİNDE BALINANIN AĞZINDAYIZ. KORSANLAR İLKÖNCE GEMİ PERVANELERİNE ÇARPIP KIRIYOR SONRA SOYUYORLAR

ANSIZIN BALINA KALIBININ İÇİNE SU DOLMA. YA BAŞLADI.

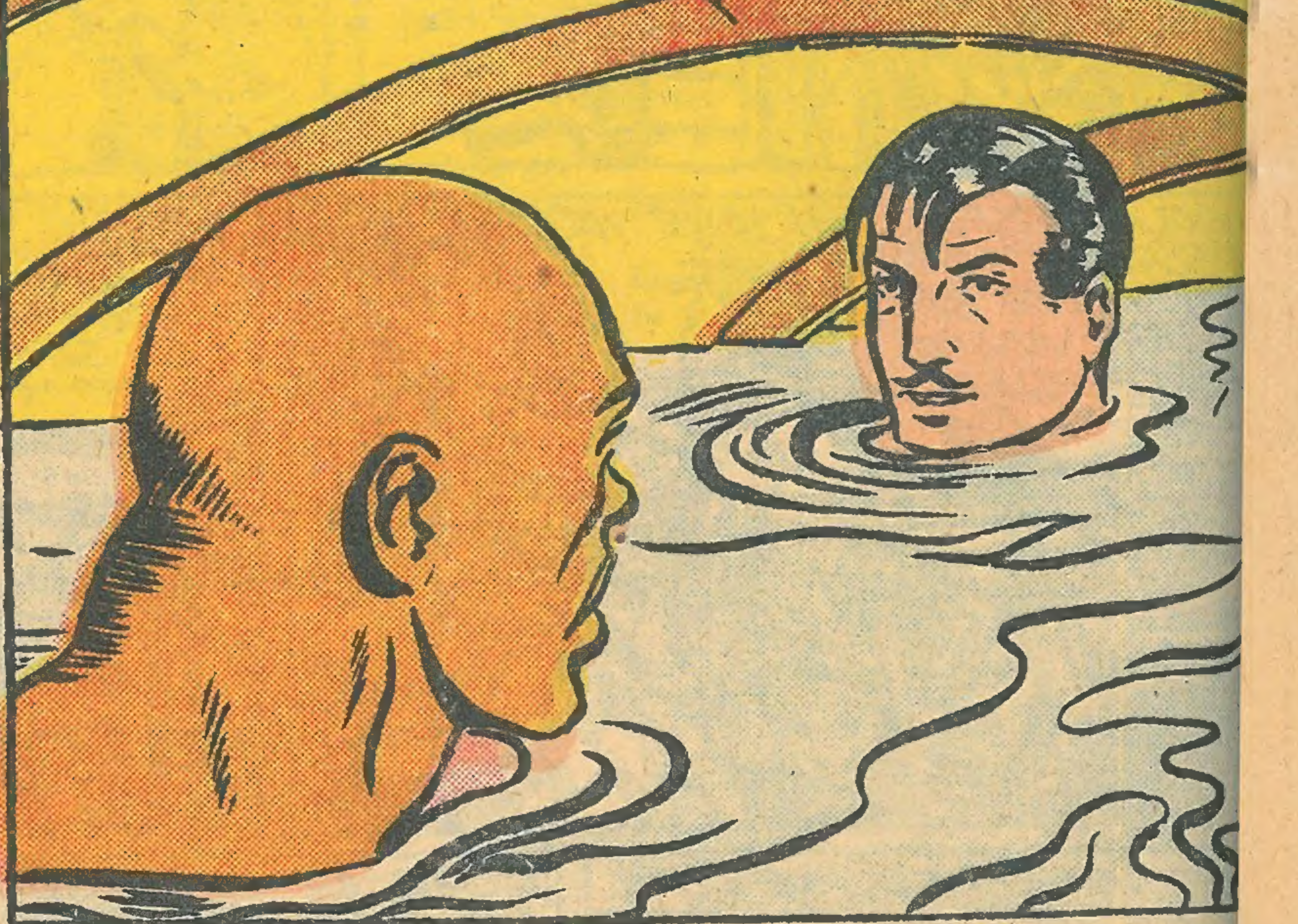
SU YÜKSE-
LİYOR..

DEMİK BURASI SU
ALABİLİYORMUŞ

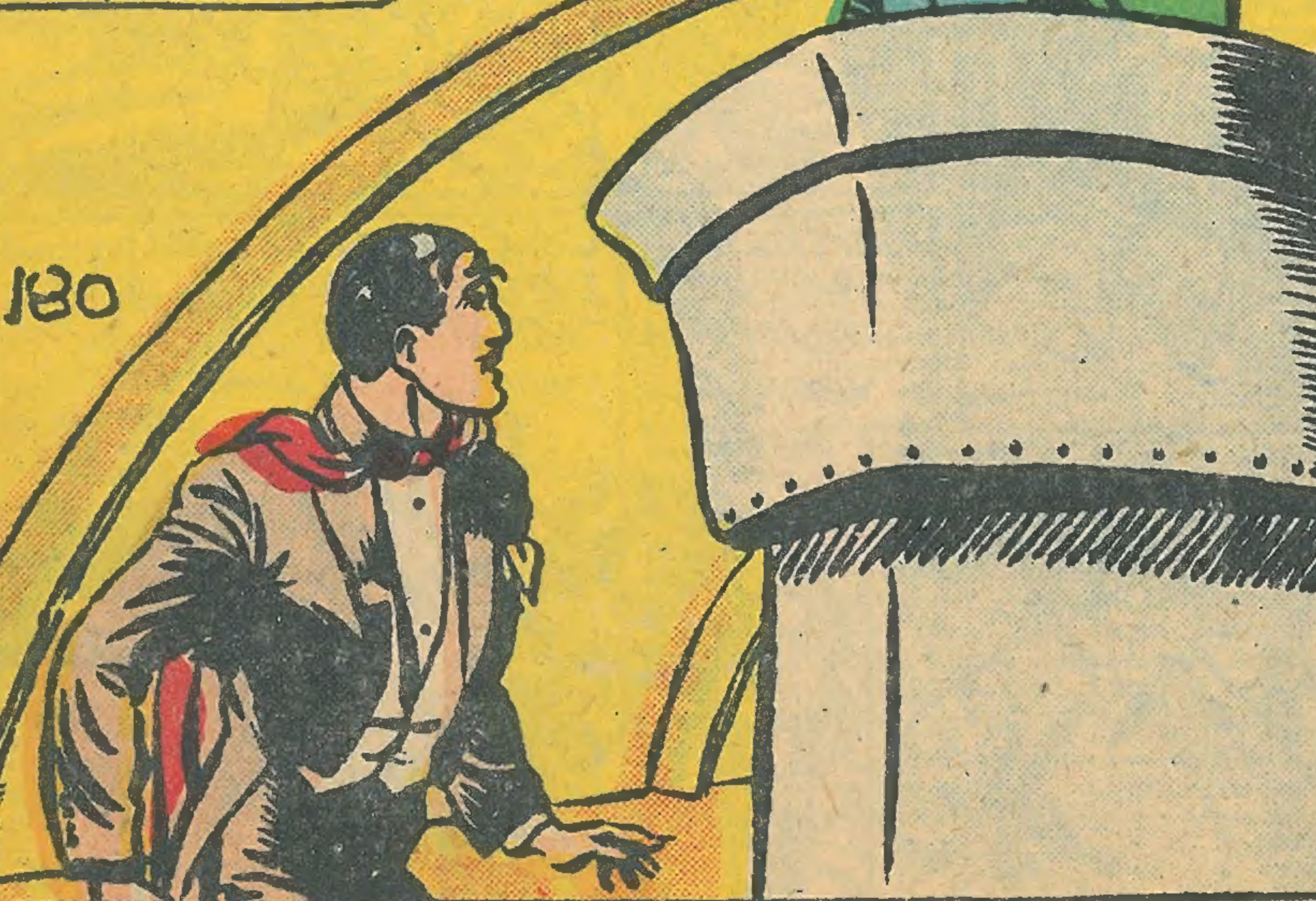
NE YAPA-
CAĞIZ ?

YAPACAĞIMIZ BİR
ŞEY YOK. TUZAĞA DÜŞ-
TÜK. DENİZALTI YÜKSEL-
MEZSE BÖĞÜLÜCEĞİZ.

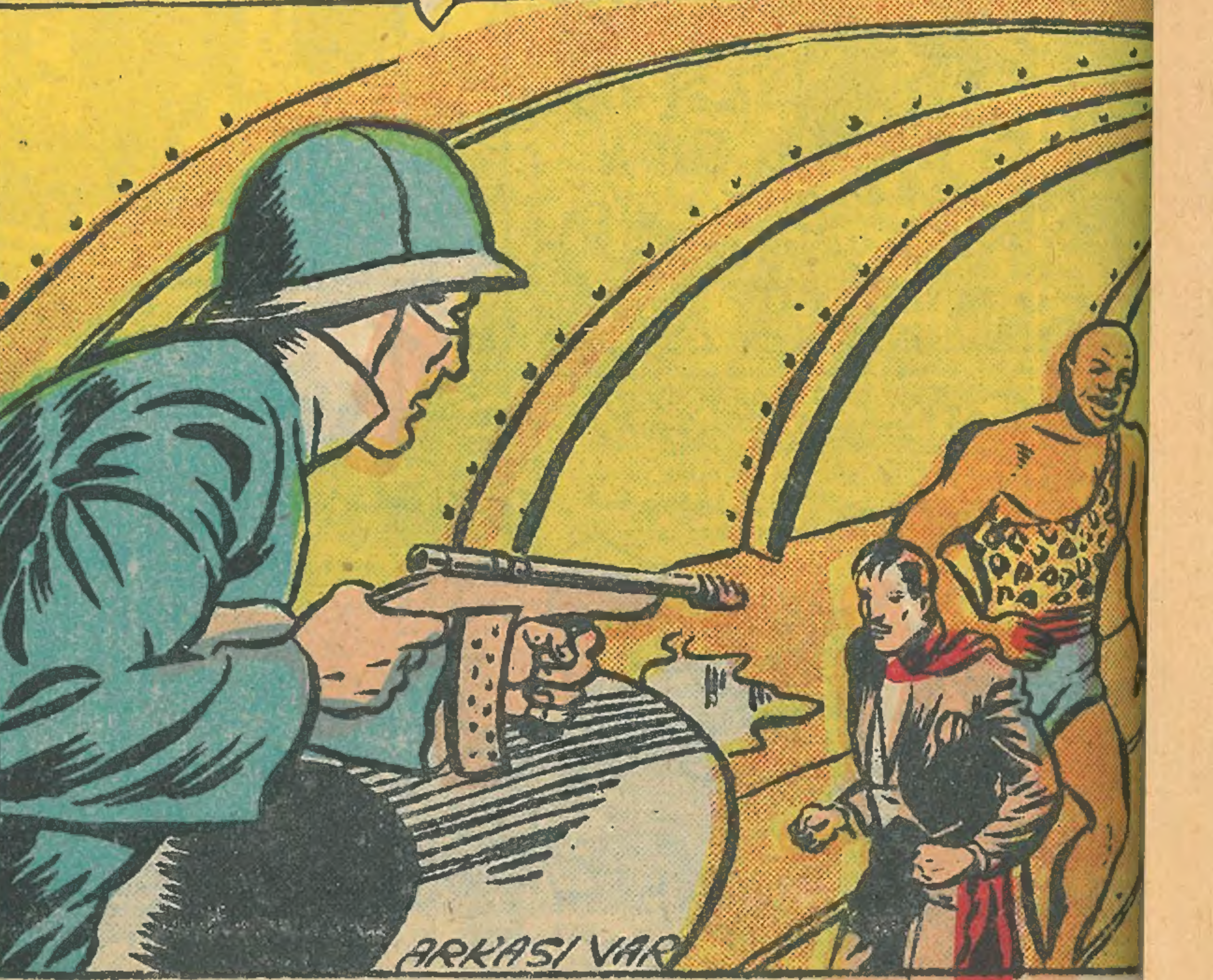

BİRDEN DENİZALTI YÜKSELDİ. SU SÜR-
ATLE BOŞALDI. VE ZEMİNİN KAPASI AÇILDI.

BİZİ TAKİP ETTİĞİNİZİ
GÖRDÜK. SİRF SİZİ KOR.
KUTMAK İÇİN BİRAZ
ALÇALDIK..

ESİR BARINDIRACAK YERİ.
MİZ YOK.. SİZİ ÖLDÜRÜP
DENİZE ATACAĞIZ..

ARKASI VAR

KARTALIN OĞLU

BU SIRA
DA İRİS
O ACAIP
KIZ
VE İRİSİN
ADANLA-
RI YER
ALTI GÖ-
LÜNÜN
İÇİNDE
YİLER.

GEÇ OLDU. HEPİMİZ YORGUN.
LUKTAN BİTKİNİZ. SAHİLE
GİDELİMİ VE BİRAZ DİNLE-
NELİM. SİRAYLA NÖBET
TUTARIZ..

SİZ UYU-
MUYOR-
MUSUNUZ?

HAYIR.. BEN
GÜNLERCE UY-
KUSUZ KALA-
BİLİRİM..

FAKAT HİNTLİ NÖBETÇİ DA-
YANAMADI, UYUYA KALDI. GENÇ
KIZ HEPSİNİN ELLERİNİ AYAK-
LARINI BAĞLADI.

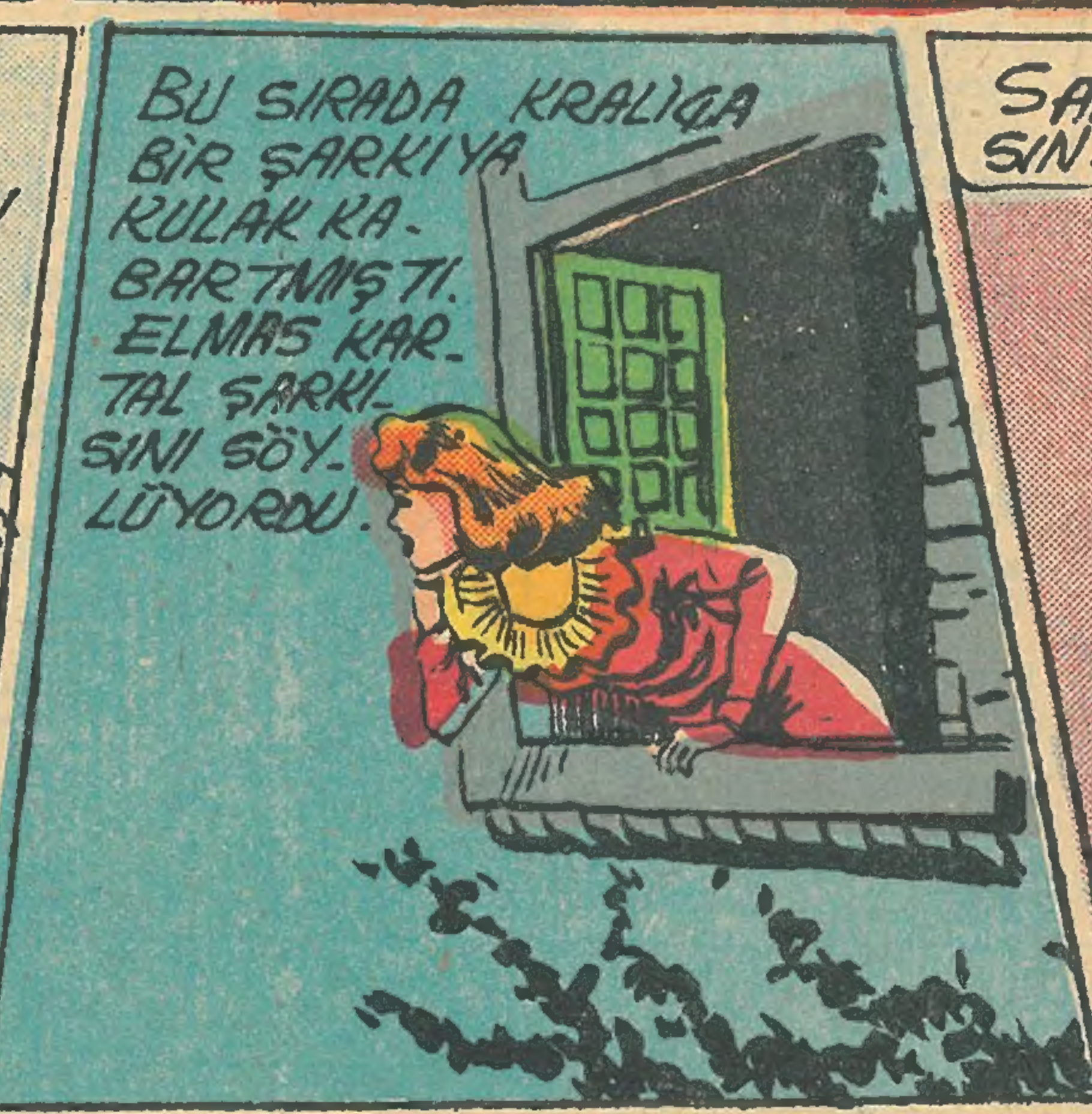
HİGBİRİ-
Nİ UYAN-
DIRMA-
DAN
SALA
YERLEŞ-
TİRDİ
KÜREK
İLE GÖ-
LÜN Bİ-
TİMİNDE-
Kİ YÜK-
SEK KA-
YALIGA
GELDİ.

YALNIZ KENDİSİNİN
BİLDİĞİ BİR YOLDAN
KAYALARIN ARASINDAN
SÜZÜLDÜ.

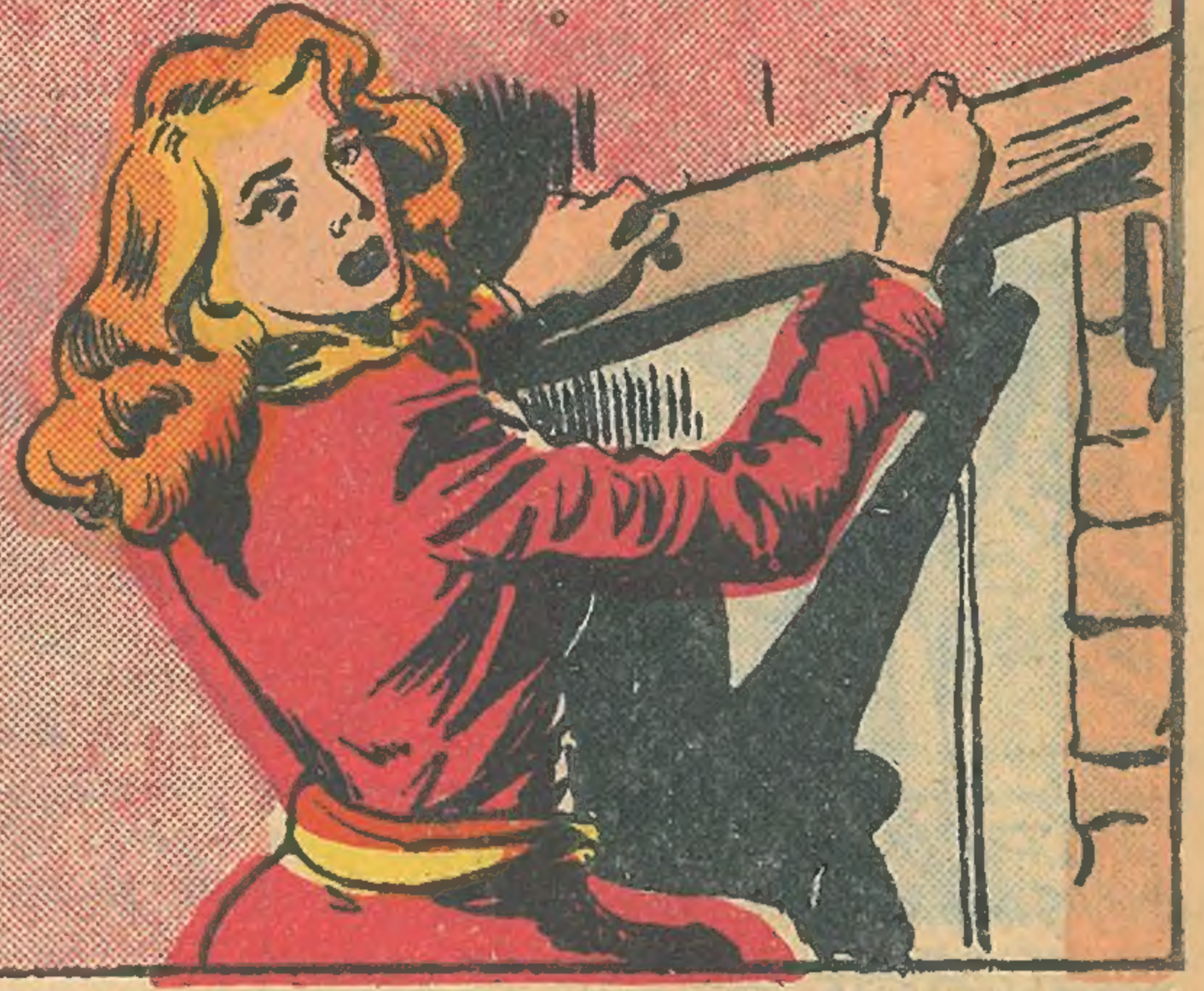
KRALİÇA KİMBİLİR
NE MEMNUN OLA-
CAKTIR..

BU SİRADA KRALİÇA
BİR ŞARKIYA
KULAK KA-
BARTMIŞTI.
ELMAS KAR-
TAL ŞARKI-
SINI SÖY-
LÜYORDU.

SAKIN BU DELİKANLI ELMAS OLMA-
SIN.. KARTALIN OĞLU ELMAS..

KRALİÇA MERAKLA HA-
PİŞANEYE KOSTU.
ELMAS KENDİ KENDİNE
SÖYLENİYORDU.

ELVEDA BÜYÜK BABA..
ELVEDA İRİS.. ARTIK
BENİ BURADAN HIÇ
BİR KUVVET KURTA-
RAMAZ.. EVET O

NIHAYET GELDİN..
RÜYALARIMIN KAHRA-
MANI.. KARTALIN
OĞLU.. AFFET BENİ

ELMAS KRALİÇANIN
BU ANI DEĞİŞİKLİĞİN-
DEN BİR ŞEY ANLA-
MADI.

YÜZÜN SAHİDEN
GOK SERT.. YÜRE-
ĞİN BELLİKİ TAŞ
GİBİ SERT.. SENİN
YÜZÜNÜ GÖRME-
MEK VE BURADAN
GİKİP KURTULMAK
EN BÜYÜK ARZUM.

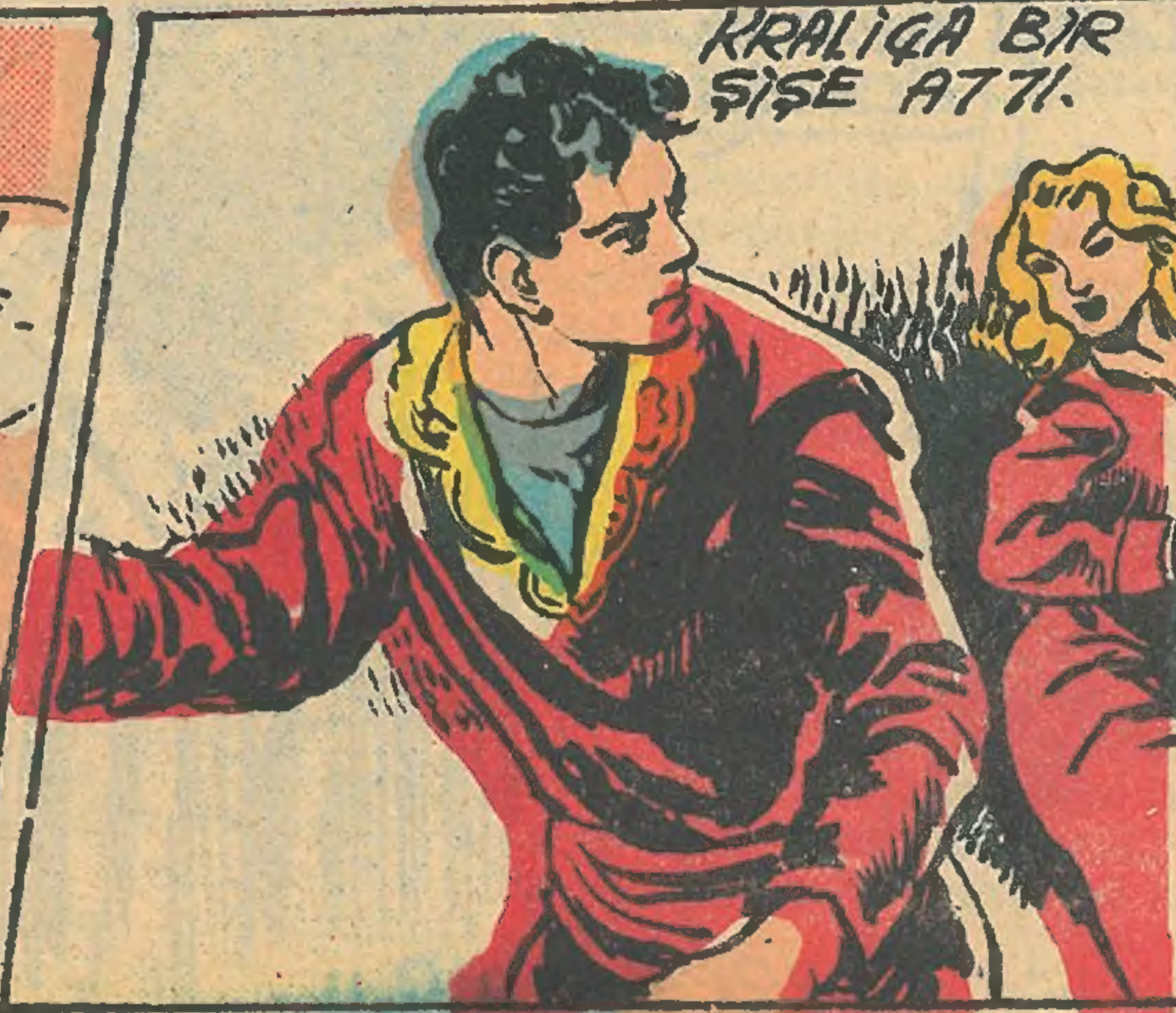

ELMAS KIZA HIÇ YÜZ VERMEDİ.
KIZ BUNA KIZDI.

BEN SANA BUNUN
CEZASINI VERECE-
ĞİM.. AL-

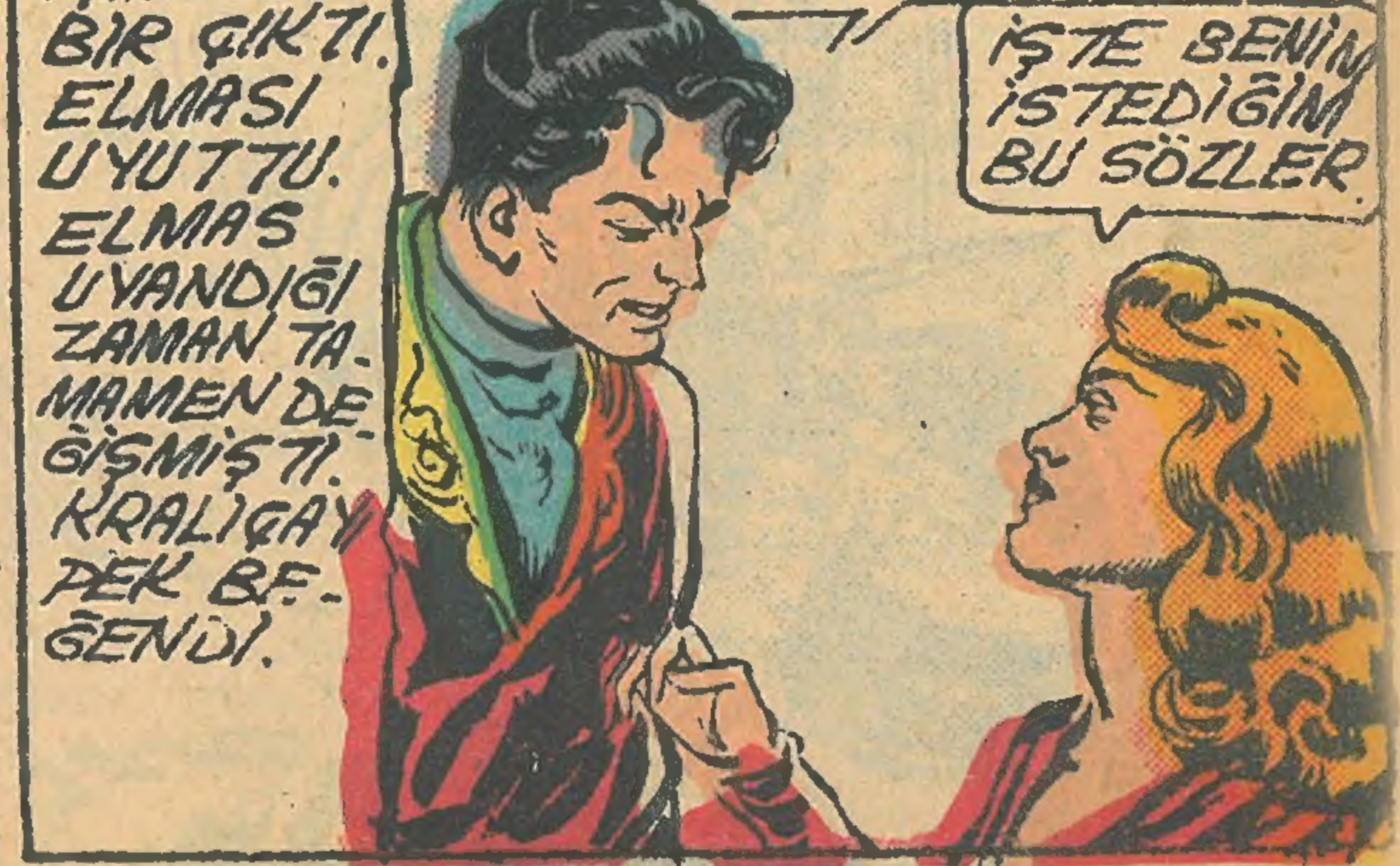
KRALİÇA BİR
ŞİŞE ATTİ.

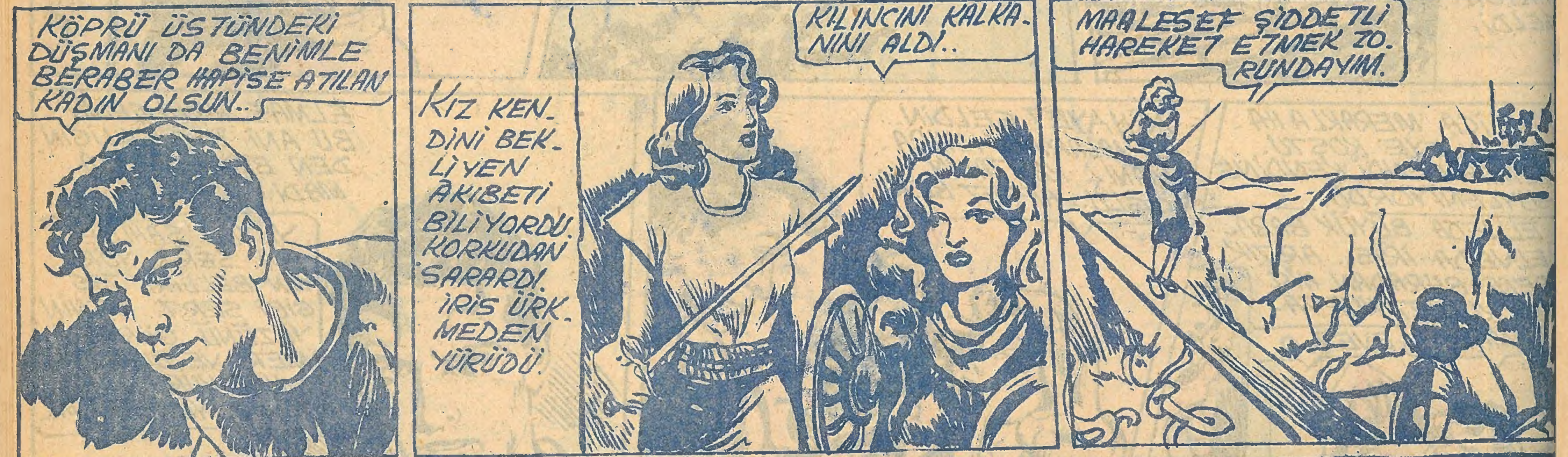
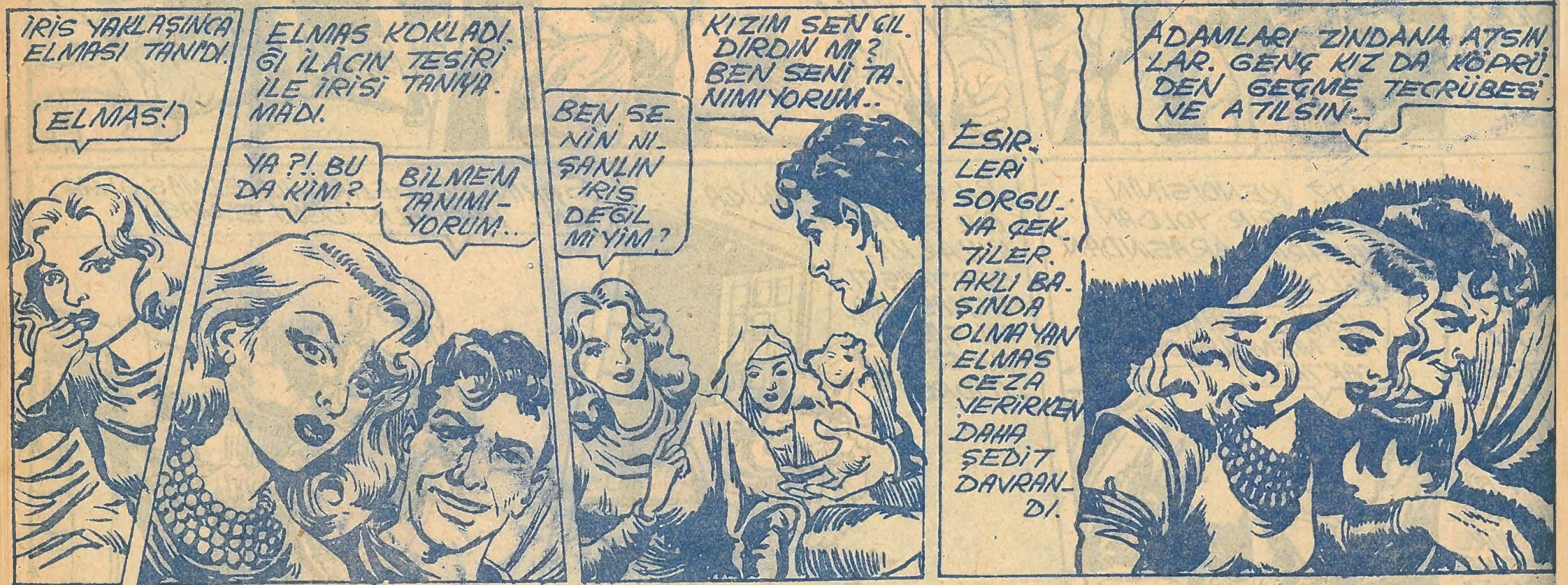

ŞİŞENİN
İÇİNDEN
BİR GIKTI.
ELMASI
UYUTTU.
ELMAS
UYANDIĞI
ZAMAN TA-
MAMEN DE-
ĞİŞMİŞTİ.
KRALİÇAY
PEK BE-
ĞENDİ.

KRALİÇAM.. NE İYİ
YÜZÜN..VAR.. SANA
HAYRANIM..

İŞTE BENİM
İSTEDİĞİM
BU SÖZLER.

GÜZEL YUSUF

TARİHİ AŞK VE MACERA ROMANI

Yazarın Kemaletti'nin Tuğcu

SAYI : 30

ren ciddiyetle sordu:

— Peki sabahki telâşın sebebi?

— Sabahki telâşın sebebi Ayos Romanos duvarlarına karşı Türklerin büyük bir ahşap kule yapmalarıdır. Bu Bizans için korkunç bir şey. Çünkü duvarlardan daha yüksek. Oradan ok, kurşun ve taş atıyorlar. İtalyanlar ölümü göze alarak müdafa ediyorlar. İmparator da oraya gitti. Korkuyunuz. Ben tehlike olunca size haber veririm. O zaman bir tedbir alırız.

İren titreyen kirpiklerini kaldırarak:

— Nasıl bir tedbir alacaksınız?

— Ben bir Türk kıyafeti tedarik ettim Prenses. Elbisemi değiştireceğim.

— Böyle yaparsanız içeriye giremeyecekler mi?

— Girenlere mâni olacağım. O zamana kadar tanıdıklarım görüncekler.

— Peki ama beni bırakacaklar mı?

— Beni Türk beylerinin çoğu tanıyacak Prenses. Nihayet ben ölmeliyim ki size el uzatabilsinler.

— Bütün bunları göze alarak kendinizi tehlikeye atmanızdaki sebep nedir?

— Sizi kurtarmak.

— Bunda ne menfaatiniz var?

— Prenses İren, siz o kadar kıymetli bir genç kızsınız ki hayatım bahasına da olsa, sizi ayakta tutmak istemiyorum. Tekrar ediyorum, yere düşmüş bir kalkan parçasını yerden kaldırmak için kimse üşenmez.

— Aramızda bir din ve ırk farkı vardır.

— Ne şekilde olursa olsun, bir insanlık birliği, karşılıklı itimat ve dostluk vardır.

— Benimle meşgul olmanız için başka bir sebep yok mu?

— İlah ediniz lütfen.

— Meselâ asıl bir aileden olduğum için beni kendinize esir edebilecek bununla övünmeği düşünmüyor musunuz?

— Prenses, eğer Türkler Bizansı ele geçirecek olurlarsa saraylarda yüzlerce genç ve güzel Prenses vardır. Ben onlardan herhangi birisini Mehmet Beyden esir olarak istesem tereddüt etmeden verecektir. O gün, öyle bir ana, baba günü olacaktır ki bu güzel Prensesler canlarını kurtarmak için esir olmağı isteyeceklerdir.

— Ben sizin bu kıymetli yardımınızı istemiyorum.

— Bir yenilerinin, bir Bulgarın, bir yerli Rumun katı ve hoyrat elleryle yerlerde sürüklenmeği, bütün hak ve insanlığınıza rağmen, ecdadınızın şu resimleri karşısında bir sokak kızı gibi elden ele gezmeyi ve Tanrının karşısına mülevves bir mahlûk olarak çıkmağı mı arzu ediyorsunuz? Size Tanrı şerefini, itibarını kurtarmak için beni göndermiştir. Ben bu ve kaderin bir âleti, Tanrının işi korumak için gönderdiği bir insanım. Beni reddetmeniz, asıyarak, bilerek şeref ve namusu-

nuzdan ayrılmaktır. Herhangi bir sebeple siz bunu böyle istiyorsanız ben derhal konağınızı terk ederim.

İren kirpiklerini kaldırıp kaldırıp yüzüne bakıyordu. Sonra heyecanla:

— Gitmeyiniz Yusuf Bey, dedi. Anlıyorum ki Tanrıdan ve sizden başka beni kurtarabilecek bir varlık yoktur. İmparator, İmparator bile, ailesinden bir kız olduğum halde beni böyle feci bir âkibetten kurtaramaz.

İren bunu birden gelen gözyaşlarıyla itiraf etmişti. Karanlıkta hıçkırığını ve yesinden, düşmek için taş masaya dayandığını duyuyor ve görüyordum. İnsana korku veren taş salonu biraz aydınlatmak için mumları yaktım. Titrek ışıklar onun güzel yüzünü

Grandük Lukasın konağına gittim.

aydınlattı. Kirpikleri inik, nermin yanakları ıslak ve yüzünü çerçeveleyen saçları başının etrafında kumral bir hâle gibiydi. Bu narin ve mahzun Prensesi göğsüme bastırarak okşamak, ona tatlı sözler söylemek istiyordum. Fakat henüz sırası gelmemişti.

SÖVALYE DON KARLOS'UN NİŞANLISI

Ertesi sabah konağa genç bir zabıt gelerek bana şehrin işe işlerine bakan ve ihtiyat kuvvetleri kumandanı olan Dimetriyos'un beni istediğini bildirdi.

Dikkatle silâhlanarak zabıtla birlikte onun yanına gittim. Bir kral kadar azametli olan bu adamın kaşlarının çatığını çözmeden bana şu emri verdi:

— Kahramanlığınızla ve Bizansın müdafaasında vazife almakla bir kat daha teveccühüne mazhar olduğunuz, Romanın asil ailelerinden Grandük Lukasın, Bizansta bulunan ailesi nezdine derhal gidiniz.

Ne münasebetle çağrıldığımı

bilmiyordum. Bana kalabalıklara hitap eder gibi söz söyleyen Dimetriyos ta izahat vermek zahmetine katlanmadı. Kendisini selâmlıyarak oradan ayrıldım ve Grandük Lukasın konağını öğrenerek oraya gittim.

Bu İtalyan ailesi şehrin tehlikeli haline hiç aldırmadan gayet geniş bir hayat sürüyordu. İtalyanların seçme bir zabıt ve asker topluluğu, şehrin müdafaasında gayet ehemmiyetli yerler tuttuğu için, İmparator bile onlara hürmet gösteriyordu.

Konağın muhafız zabıtine adımı ve ziyaretimin sebebini söyledim. Önce beni pek haşın karşılayan zabıt, sonradan büyük hürmet hareketleri göstererek harem kısmına aldı. Orada seçme esir ve hizmetkârlardan mürekkep insanların ve bunların içerisinde pek güzel bir sarışın kızla, yaşlı ve yine güzel bir kadınla, sayanı hürmet bir ihtiyarın karşısında

bulundum.

Gözleri pek iyi görmeyen ve zahmetle yürüyen ihtiyar bir imparator karşılar gibi bir hazırlık yaptırmıştı.

Muhteşem salonda, iki sıralı esirler ve karşıda bekliyen konak halkı arasında şaşalamıştım. İhtiyar bana doğru ilerledi. Boynuma sarıldı ve alnımdan öperek:

— Sevgili oğlum, dedi, Bizansta bulunduğunuzu pek geç haber aldık. Sizi bu şerefli vazifede görmekle bahtıyarız.

Oracıkta bana takdim etti. Güzel ve muhteşem kadın, kızı ve Grandükün karısı, genç ve pek güzel sarışın kız da torunu. Marki bir eliyle bana istinad ediyor ve titrek bir sesle, yaşlı gözlerle anlatıyordu:

— Mağdelina ile kardeş çocukları oluyorsunuz evlâdım. Düşes Lükres te benim kızım ve sizin halanızdır. Hafızanızı yoklayınız aziz evlâdım, Venediği hatırlayınız, çocukluğunuzun bir arada geçtiği günler herhalde dimağınızda sevimli ve masum izler bırakmıştır.

Bir şey diyemiyor, bu kadar kalabalık içinde bir yanlışlık olduğunu bildiremiyordum. Pek çok konuşan ve pek müteessir bulunan ihtiyar Marki, sakallarına doğru süzülen, seyrek yaş tanelerini, silmeden beni yürütüyordu.

Güzel iki mahlûku takiben gelmiş ve pek mükellef bir salona çıktık. Al kadife döşeli, imparatorlara yarasır koltuklara oturduk.

İhtiyarın anlattıklarına göre Venedikte büyük bir konakta büyümüşüm. Bir kaptan olan babam beni Rodosa götürmüş. Orada yetişmişim ve yıllar var ki Venediğe uğramamışım. Kahramanlıkla, denizlerde geçen hayatım yüzünden çocukluk hatıralarının biraz silinmesinde ve mahcubiyette beni haklı bulurmuş. Grandük benim Bizansta olduğumu öğrenmiş.

Mütemadiyen dinliyordum. Biz onunla konuşurken Düşes kızına fikrini soruyor ve aralarında Rumca olarak şu sözler geçiyordu:

— Sövalyeyi nasıl buldun kızım?

— Pek güzel ve kahraman yapı bir erkek.

— Babanın seni ona vermek fikrine ne diyorsun?

— Babacığım intihaplarında isabet etmiştir anneciğim.

— Onu derhal tesbir etmek artık senin hareketine bağlıdır.

— Bilmem ki anneciğim, bu güzel sövalye benim hakkımda ne düşünecek?

— Sana hayran kaldığını bakışlarından anlıyorum. Bu tutukluğu da bundan ileriye geliyor.

Ana ile kız benim çok iyi Rumca bildiğini öğrenirlerse bu açık konuşma yüzünden kimbilir ne kadar utanacaklardı.

Nasıl davranacağımı bilemiyordum. Bir dediğini on defa tekrarlayan ihtiyar Marki birden sustu. Yorgun düşen zavallının yaslandığı koltukta inanılmaz bir çabuklukla uyuduğunu hayretle gördüm. Düşes gülümsüyerek bana yaklaştı. Mağdelina da pembe elini bana uzatarak pek sevimli bir sükût işareti verdikten sonra elimi tuttu. Onun tarafından hafifçe çekilerek salonun uzak bir köşesine kadar gittim. Yaşı yirmiye aşkın olmasına rağmen pek körpe ve canlıydı. Belki bir sövalye kıyafetini ilk defa yakından görüyor ve hayretler içerisinde tetkik ediyordu.

Hakikaten ben de kendisine hayran olmuştum. Pek sihirli ve oynak bir mahlûktu. Ressam Belini tarafından yapılan resmini bana göstermeyi teklif etti. Anne si salondan uzaklaşmamızı gülümsüyerek tasvip etti. Muhteşem merdivenleri çıkarak daha küçük bir salona vardık. Burada hakikaten güzel yapılmış renkli resimler vardı. Mağdelina koluma yaslanıyor ve:

— Babam, benim güzel ve muhteşem babam,

Diye menhus suratlı, haydut tipli bir resmi gösteriyordu. Onun yanında ince yüzlü yaşlı bir kadın vardı. O da annemmiş. Hele patlak gözlü, pek çirkin olan babam diye gösterdiği adama bakmak bile istemedim. Kız:

— Ne büyük bir kahramandı değil mi? diyordu. Onu görmekten hakikaten hüznü duyarsınız. Şimdi geliniz, bakalım bu resme ne diyeceksiniz!

Beni kendi portiresinin karşısına götürdü.

— Bu, bu bir harika, dedim. Fakat aslı yanında pek çirkin bir resim.

Mağdelina bu iltifatı kıpırmızı olarak kabul etti. Fakat çok güzel konuşuyordu.

(Arkası var)

ÖĞLEYE DOĞRU FIRTINA BAŞLADI

BİRKÂÇ YELKENİ
MAYNA ETSEK
Mİ DERSİNİZ?

HAYIR.. BİLÂKİS GEMİ-
Yİ RÜZGÂRA BORDA-
LA TARAK DÜNENE
BEN GECEĞİM.

FIRTINA GİTTİKÇE BİNDİRDİ VE
BİR TAYFUN HALİNİ ALDI. KONKİTA
YANA YATARAK ADETA UÇMAKTAYDI.

AYNI FIRTINAYA EL
AKILA DA YAKALAN-
MIŞTI

12

ATMACA REİS

MÜTHİS BİR
FIRTINA...NE
YAPALIM?

ROTAYI DEĞİŞTİRİN
VE RÜZGÂRI PUPADAN
ALIN. ARTIK PORTORİKO
YA GİTMİYECEĞİZ

GEMİ İSTİRA-
METTE UÇMAĞA
BAŞLADI.

İNGİLİZ KAZAZEDELERİ
İLE ÇOCUK NE ÂLEMDE
ACABA?

CEHENNEM
DEDİRLER..

SÜVARI ELPERROYU LUMMADISI
BİR SIRADA YERE SERDİ.

BİRGÜN BEN SE-
Nİ CEHENNEME
GÖNDERECE-
GİM.

İKİ ŞALUPA'YLA DENİZE BIRAKIL-
LAN İNGİLİZLER KİSMEN RÜZGÂ-
RIN KİSMEN DE SULARIN TESİRİYLE
BERVUDA ADALARINA YAKLAŞMAK-
TAYDI.

ALLAHA ÇOK
ŞÜKR.. ARTIK
KURTULDUK
SAYILIR.

BUNA KARŞILIK ÇOCUK
AYNI ANDA KÜÇÜK SALI
ÜZERİNDE ÖLÜMLE PENGE-
LEŞMEKTEYDİ.

FIRTINA ERTESİ SABAH DUR-
DU. MELWİN VE BİNDİND
DERİN BİR NEFES ALDILAR

ŞİMDİ SİS BASACAK
FAKAT ÖLMÜŞ OLMAK
TANSA KÖR OLMAK
EVLÂDIR.

BİZ DE
BALIK TU-
TARIZ.

NE TUTU-
YORSUN
ÖYLE..

BURANIN
BALIKLARI
İÇİN ÇOK
LEZZETLİ
DERLER DE

FAKAT SÖZÜ-
NÜ BİTİREME-
Dİ

İMDAAT..
BİR BALINA YA-
KALADIM.

YAKALANAN
KİKATEN İRİ
BİR ŞEYDİ.

UZUN OLTA
DERİN
DENİZ

BOS LAFI BİR
MELWİN..YOK
BEN İPİ BİRA-
KACAM.

Çamdeviren

Yazan: M. YAMAN

A dada, gazinoya o en son gelmişti. O Pazar kalabalık bir eğlence tertip etmişti. Ev sahibini yeni tanıyordu. Şakacı arkadaşlarından birisi haykırdı:

— Gel bakalım çam deviren, dedi. İşte bizi köşküne davet eden Bahri bey. Sizi tanıştırayım. Hüseyin Çamdeviren. Bahri Balsavul.

İki erkek birbirinin elini sıktı. Bahri bey:

— Güzel soyadı, dedi. Herhalde eski olacak.

Takdim eden arkadaş:

— Hayır, dedi. Yepyeni. Hüseyin'in garip bir talihsizliği vardır. Ya çam devirir veya baltayı taşaya vurur. Bu soyadını alışının sebebini size kendisi anlatsın.

Arkadaşlar halka olmuşlardı. İskemlesini çeken sokuluyordu. Hüseyin nekre bir adamdı. Anlatmağa başladı:

— Bir soyadı kavgasıdır başladı. Alan alana. Ben de birkaç tane seçtim ama ne bizimki beğendi, ne de yakın akrabalar taraftar oldular. Vakit de daralmıştı. Günlerden Pazar. Akıllı geçinen bir arkadaş vardı. Göz tepede oturur. Köşk büyük. Debdebe, darat yerine. Oraya gittim. Beni bahçede karşıladı. Oturduk. Köşkten doğru çığlıklar geliyor. Sinirlendim. Bir türlü rahat edemiyordum. Etinden et kesiliyor

sin Hüseyin, dedi. İnsanın kalbini kırma. Bunca yıllık arkadaşız.

— Senin gibi kalbsiz, vicdansız arkadaş olmaz olsun, dedim. Herifin karısı ecel terleri döküyor, umurunda değil yahu.

Ben bunu söyleyince yanına sokuldu, şöyle fışkırdı:

— Karı benim karı ama başkasından peydahladığı çocuğu doğuruyor.

Bahri bey ilk defa işittiği bu vakayı dinleyince donup kalmıştı. Hüseyin bir kahkaha attıktan sonra:

— Öteden beri böyle münasebetsizliklerim olmuştur, dedi. Hiç unutmam, bir gün Bursaya dayımın çiftliğine senelik iznimi geçirmek için gitmişim. Tam sekiz yıldır görmemişim. O zaman bekâr ve gençtim. Kanım kaynıyordu. Bizim dayı ghirdeymiş. İçeriye aldılar. Bir kız kahve getirdi. Pek acemi, pek toy. Yanaklar da kıpkırmızı. Tenhalıktan istifade ile şöyle bir okşayayım dedim. Beni kakaladı. Ben de yaradana sığınıp kalçasına çimdiğim bastım. Meğer bizim dayımın özbeöz kızymış. Biraz aptalca imiş. Üstüne başına dikkat etmezmiş. O akşam dayı geldi. Sarmaş dolaş olduk. Ağlaştık, gülüştük. Yemekten sonra kız kahve getirdi. Fakat benim fincanı uzağa bıraktı. Dayım kızdı:

— Necmiye, kızım, dedi. Misafirin kahvesini versene. Hem o yabancı değil. Halanın oğlu.

Necmiye dediği kız şöyle haykırdı:

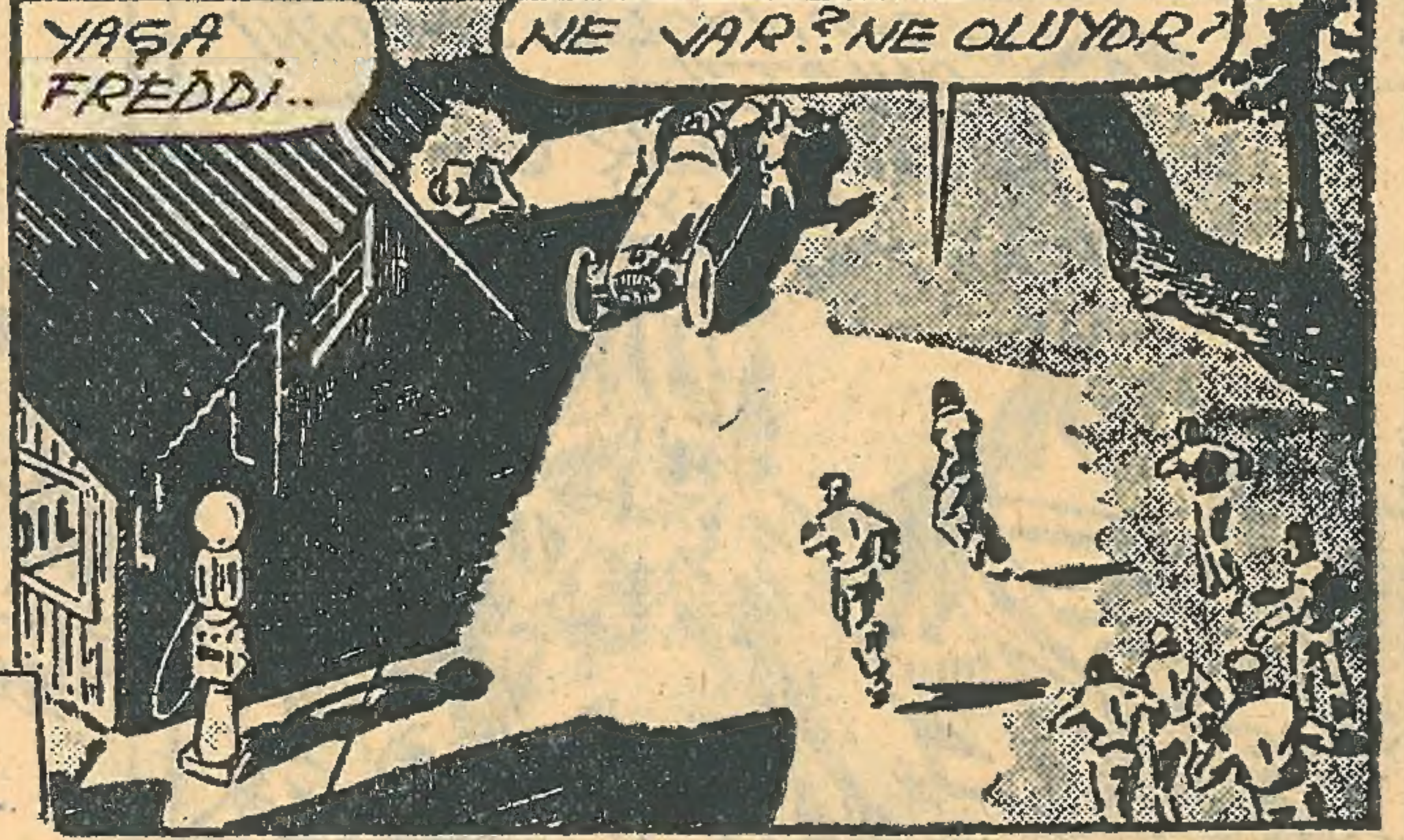
— İstemiyorum ben. Gündüz kahve götürdüm, bak bana ne yaptı.

Bunu söyleyince eteğini sıyrıp kaba etindeki mosmor çimdik yerini göstermesin mi? Siz bendeki bozumu seyredin.

Bütün arkadaşları yeni duymuş (Arkası 14. sayfada)

JÖRİ BENUA... BEN SANA BU YOL TEHLİKELİ DEMEDİM Mİ?

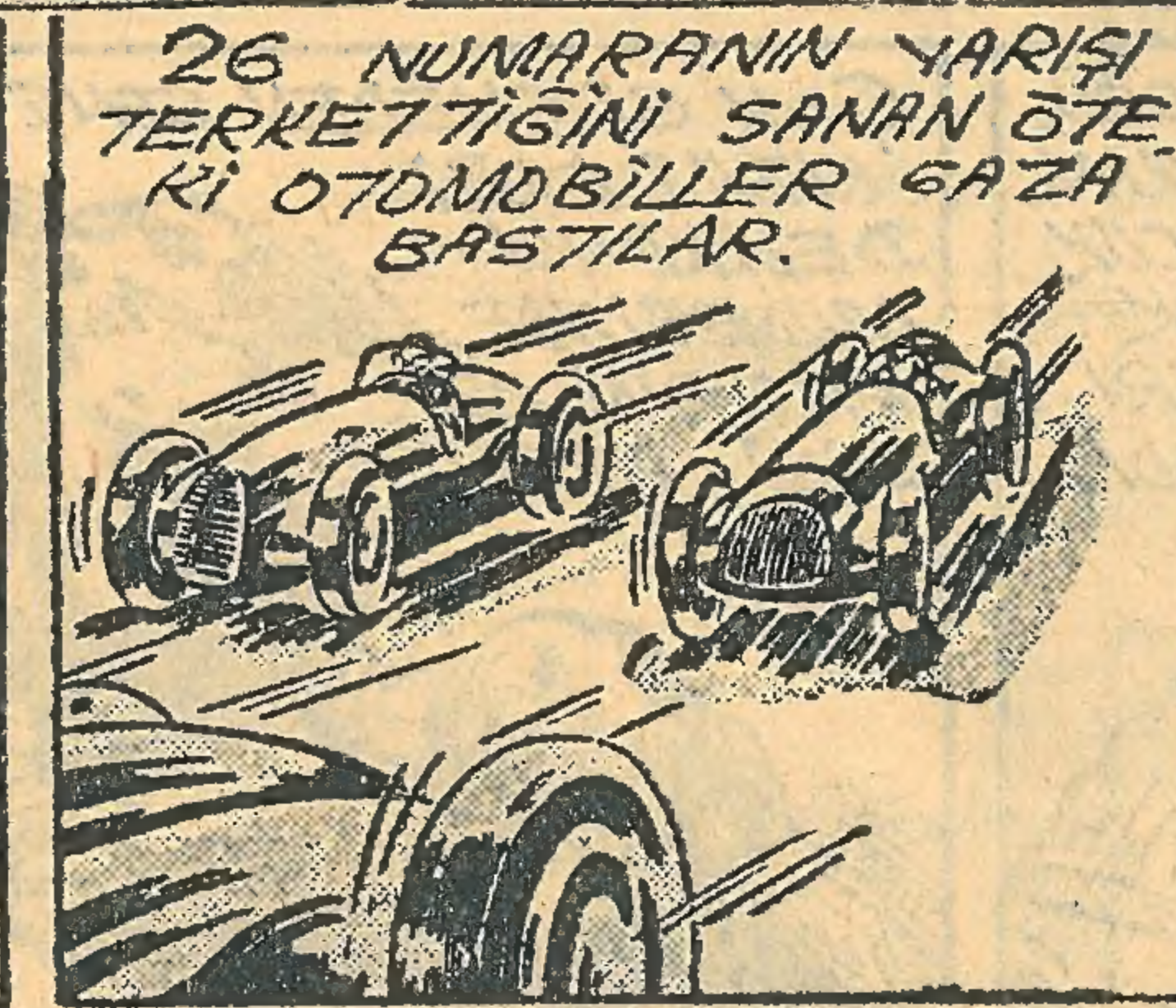

YAŞA FREDDİ...

NE VAR? NE OLUYOR?

BİLMİYORUM. JÖRİ YARALI.

26 NUMARANIN YARIŞI TERKETTİĞİNİ SANAN ÖTEKİ OTOMOBİLLER GAZA BASTILAR.

FAKAT BİR KISMI BENUANIN YARIŞI NİÇİN TERKETTİĞİNİ BİLİYORDU.

BİRKAS SRA! HERŞEY YAPAR. SONRA BİLİRLER. KOR. KULUR.

MONLERİ DİVARLARI BÜYÜK YARIŞIN İLANLARIYLA DOLUYDU.

FREDDİ JÖRİJİN DES. TERKLEMESİYLE OTOMOBİLİ GİTTİKÇE HIZLI SÜRÜYÖRÜ.

BENUA'YI BENZETTİK YERİNE BÜ HERİF ÇIKTI. NE DÜŞÜNÜYORSUNDAKİ NE YAPALIM BÜ HERİFİ?

FREDDİ BENUA'YA YAKLAŞAN BİR CESARETİ VE ATILGANLIĞI VARDI.

DÜN 14 DAKİKADA BÜGÜN 13 DAKİKADA YARIŞI BİTİRDİM YARIN.

gibi bir kadın boğuk boğuk bağırtıyor. Dereden tepeden konuşurken dayanamadım, sordum:

— Yahu böyle acı acı kim bağırtıyor?

— Bizimki, dedi.

— Nesi var, dedim. Rahatsız mı?

— Bir çocuk dünyaya getiriyor, dedi.

Yine konuşmağa daldık. Kadın öyle haykıyor ki ha gitti ha gidecek. Dayanamadım. Kalktım ayağa.

— Ben gideyim, dedim. Başka bir gün konuşuruz.

— Dur, bekle, ben de geleyim, dedi. Zaten canım sıkılıyor. Şöyle Çiftahavuzlara kadar ineriz. İstersen bir sandal gezintisi yaparız.

— Yahu sen ne karnı geniş adamın, dedim. Karın çatır çatır çatlasmı, sen gezip eğlenmeyi düşün. Olur şey değil be.

Bayağı içerlemiştim. Tekdirlerime karşı ses çıkartmıyordu. Peşim sıra yürümeye başladı. Omuzundan kaktım.

— Otur oturduğun yerde vicdansız, dedim. Ele güne karşı ayıp değil mi. Konu, komşu ne der adama. Göt karının yanında bulun. Belki doktor lâzım olur.

— Olursa anası var, dedi.

— Canım, sen kocası değil misin?

— Kocasıyım.

— Hiç yüreğin acımiyor mu?

— İç çiksin.

O zaman ağzımı bozdum.

— Tuh senin gibi herifin suratına, dedim. Kahrına kıyafetine bakan seni insan sanır. Hayvanın birisiymişsin. Allah belânı versin.

— Ağzından çıkan kulağın işit-

gibi avaz avaz gülüyorlardı. Hüseyin:

— İşte böyle beyim, dedi. yüzden bana Çamdeviren soyad koydular. Hakları da yok değil. E. beyler hep benden bahsedecek. 'giliz ya. Günümüzü gevezelikle çirmiyelim. Şöyle etrafımıza bakalım. Ortalık cennet be. Lûtfettiniz bizi yazın şu son günlerinden faydalandırınız Bahri Beyefendi. Allah sizden razı olsun.

Hayatından pek memnundu vet sahibinin uzattığı sigarayı rak yaktı. Bir iki nefes çekti. sonra:

— Hakikaten cennet be, dedi. sene Adada amma da güzel kar var yahu. Şuna bakın, şuna. Şu viliye bakın. Canım, şurada, mahlûğın yanında duruyor, yanım pembeli bir kız çocuğu var.

Bahri Bey biraz üzüntü ile: — Şu iskeleye doğru yürümü? dedi.

Çamdeviren haykırdı: — Bırakın Allahınızı sever o nüsûbeti. Benim dediğim şu vili kadın. Yeme de yanında yat. O ne kalçalar, o ne göğüs! İnsan doymaz böylesine. Yani yaşında şu kariyla kırk gün gece bir arada kapalı kalmaya yım. Siz pek tutuk duruyorsunuz Beyefendi. Yoksa uzaktan ahbab filân mı?

Davet sahibi: — Hayır, dedi. Yalnız bahşiniz kadın refikamdır da...

ATESİPİHAH

(4. sayfadan devam)

Allahın bir daha böyle güzel, le tatlı ve işvebaz bir kadın nabileceğine ihtimal vermiyordu. Fakat o, Kösem Sultana ka verememişti. Her genç erkek genç Süleyman da hayatın koşup at oynatmak, binbir de mihnetin, sevginin ve saad içinde yüzmek istiyordu.

Lâkin genç Süleymanın ettiği bir şey varsa, iki gün beri Kösem Valdenin yanına meyşiydi... Acaba Valde S ne olmuştur? Niçin gelmiyordu? Niçin uğramıyor, genç Süleyman niçin aramıyordu?... Bu kadın her gün genç adamın dizi den bir dakika ayrılmaz, bu den devlet işlerine bile kul mazdı.

Yoksa Valde Sultan artık Süleymandan bıkmış mıydı? sa mukadder olan âkibet, yaklaşıyor muydu?...

Valde Sultanın hunhar, ve ahlâksız bir kadın olduğunu liyordu... Saraya giren her y cı erkeğin mutlaka boğulup S burnundan denize atıldığını mustu.. ve düşünüyordu ki, dın kendisi gibi birçok erke de dairesinde saklanmış, gün eğlenip zevk etmiş ve nihaye şeyden bıkkıldığı gihi, yeni bi ni bulmak kaygusile boğ denize atmıştır...

(Arkası)

KORSANLAR KRALI

No:15

KIZILDERİLİLERİN ARKASINDAN GİTTİLER.

KÖYE GELDİKLERİ ZAMAN, BİR SÜRÜ KADININ BİR OĞLAN ÇOCUĞU NUN ETRAFINI ALIP BAĞIRDIKLARINI GÖRDÜLER.

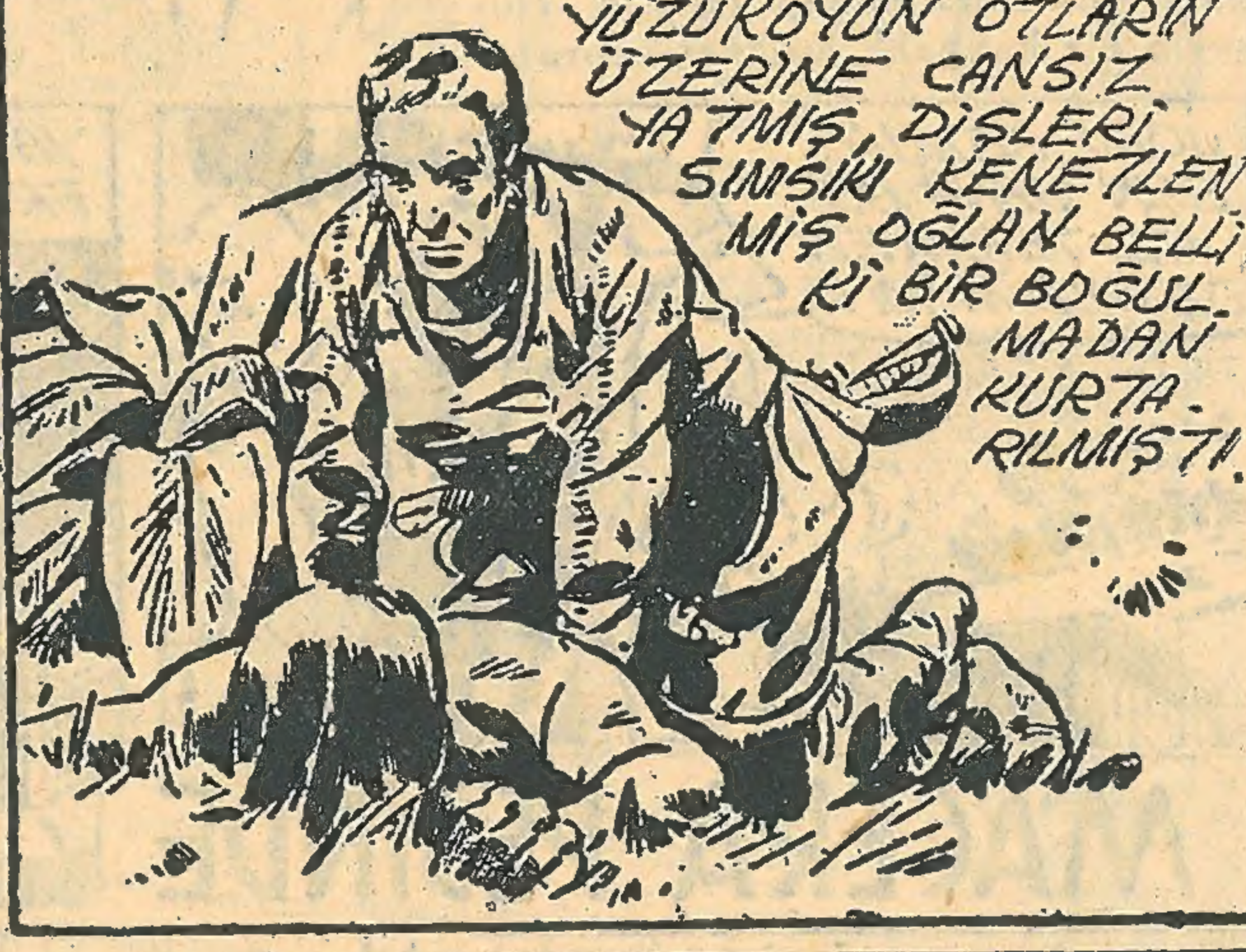

KIZILDERİLİLERİN EN YAŞLISI BOZUK VE KIRINTI KELİMELERLE İSPANYOLCA DEDİNİ ANLATTI..

BU ÇOCUK VAR FENA.. YAP İYİ...

YÜZÜKÖYÜN OTLARIN ÜZERİNE CANSIZ YATMIŞ, DİŞLERİ SİMSİKİ KENETLEN MİŞ OĞLAN BELLİ Kİ BİR BOĞUL MADAN KURTA RILMIŞTI.

KORMORAN ÇOCUĞU YÜZÜKÖYÜN GEVİRDİ. ÇOCUK TA CANLILIK EMARELERİ VARDI.

ÇOK GEÇMEDEN GENÇ KIZILDERİLİ DELİKANLI MİDESİNDE KİLERİN HEP SİNİ ÇIKARTTI.

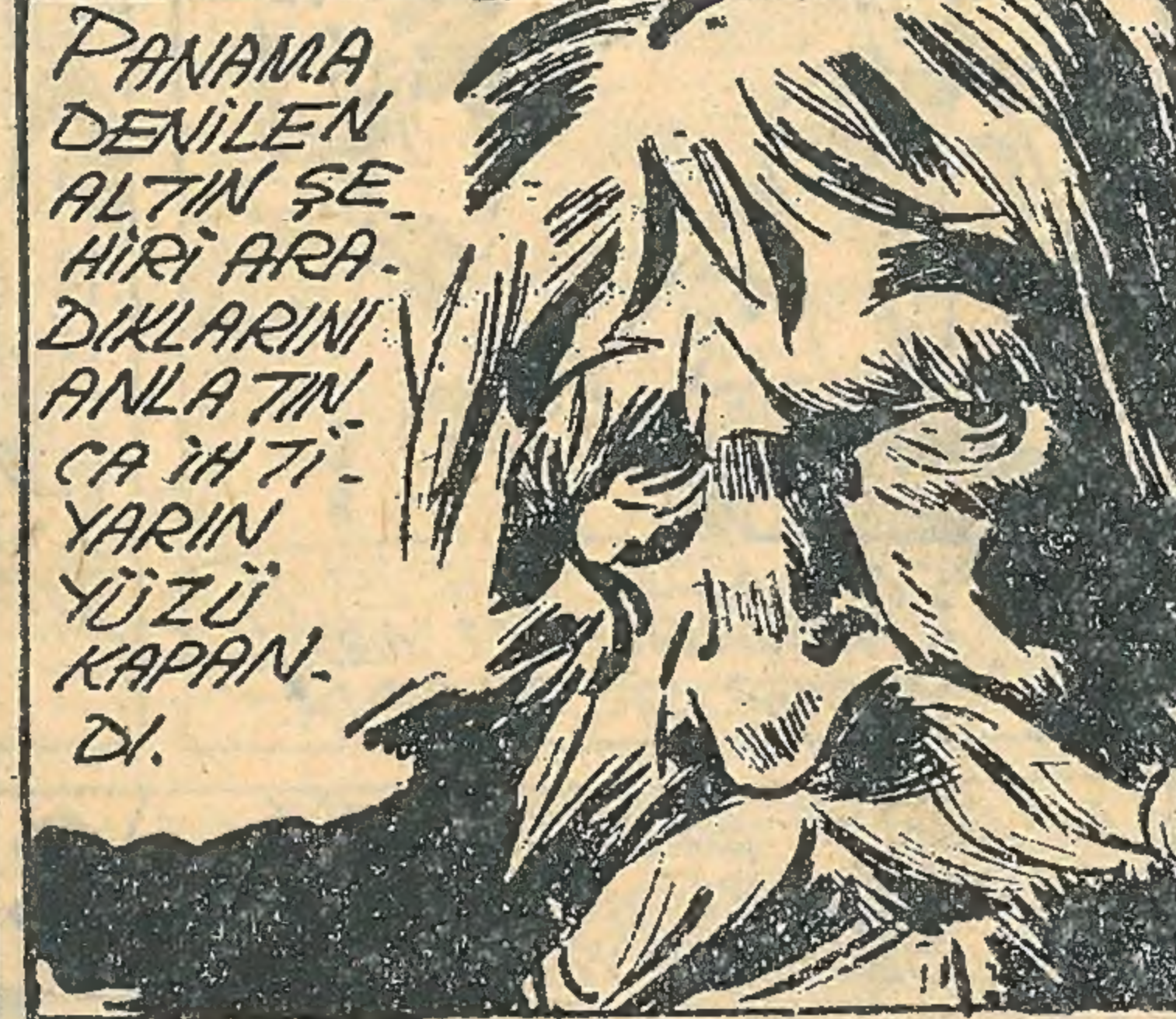
ETRAFTAN TARDİRKAR SESLER ÇIKTI. ÇOCUK KALKTI OTURDU.

KIZILDERİLİLERİN SEVİNCİNE PAYAN YOKTU. O GECE ŞEREFE YENİLDİ İÇİLDİ, KARACALAR, GEYİKLER KEBAP EDİLDİ.

PANAMA DENİLEN ALTIN ŞEHİRİ ARADIKLARINI ANLATIN CA İHTİ YARIN YÜZÜ KAPAN DI.

ŞAFAK ÜSTÜVA ORMANLARININ KALIN AĞAÇLARI ARASINDA SÖKTÜ.

ORMANIN SESSİZLİĞİ İÇİNDE BOĞULAN BİR SİLÂH SESİ DUYDULAR.

— ARKASI VAR —

BİN BİR RÖMA

Her hafta çarşamba günleri hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE, YAYIN

Ankara cad. No: 36

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12

6 aylığı (25 sayı) 6

Sahibi: TAMSİN DEMİRAY

Yayıncısı: İrfan Kaya edit

CELAL DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIM

ASK İHTİRASTIR

KENDİ BOYUNDA
BİRİNE TOKAT
ATSANA.. UTAN-
MIYOR MUSUN?

FRANK BİR SIĞAYIŞTA KIZIN
YOLUNU KESEN HIRSIZIN YA-
NINA GELDİ VE HERİFE ŞİD-
'DETLİ APARKAT YAPIŞTIRDI.

HIRSIZ DÖRT NALA KAÇTI.

YARALI MISINIZ HANIMEFENDİ.. GECE
KULÜBÜNE TEŞRİF EDERSENİZ
SİNİRLERİNİZ YATIŞIR.

BİR YERİME BİRŞEY
OLMADI. BEN DE ZA-
TEN ORAYA GİDİYOR-
DUM.

NE DEDİN.. OH!

24

JORJİNA! HELE
ŞÜKÜR GELEBİLDİN.. NE O
TANIŞIYOR MUSUNUZ?

NE O? BEKLEDİ-
ĞİN MATMAZEL
Mİ YDI?

SÖYLELDİĞİN
ARKADAŞIN
BU MU LARRİ..
NE KUVVETLİ
YUMRUĞU.. HE-
RİFİ NASIL KA-
ÇIRTTI GÖR-
SEN..

RICA EDERİM BİR
DAHA BUNDAN BAKSETMİ-
YELİM MATMAZEL.. BU BENCE

JORJİNA
DANSEDE
LİM Mİ?

EHEMMİYETLİ BİR HADİSE DE-
ĞİL.. HEM BANA SADECE FRANK
DESENİZ DAHA MEMNUN OLURUM

SİZE NASIL TEŞEKKÜR
EDECEĞİMİ BİLEMİYÖ-
RUM. SİZ OL-
MASAYDINIZ
HALİHA HA-
RAPTİ.

LARRİYLE JORJİNA
DANSA KALKTILAR.

ARKADAŞIN FRANKİ ÇOK
BEĞENDİM. ANLATTIĞIN-
DAN DAHA KİBAR.. DAHA HOŞ

HAYRET ŞU
LARRİ NASIL
NEFİS SARI-
ŞINI ELDE
ETMİŞ?

EYET
HOŞTUR

FRANKİ ŞEYTAN
DÜRTTÜ. JORJİNAYI
DAHA YAKINDAN TANIMAK İSTEDİ
KALKTI..

LARRİ NE
OLUR BIRAK
FRANKLA
DANSEDE-
YİM..

GİT YERİNE..
BİZİ YALNIZ
BIRAK..

LARRİ MÜSAADE E-
DER MİSİN? MATMAZEL BİRAZ
AYAKLARINI
EZMEYEN Bİ-
RİYLE DAN-
SETSİN.

HAYRET.. ŞU KIL KUYRUK
LARRİ HİÇ SİZDEN BAH-
SETMEDİ BANA.. SİZİ
GÖRÜNCE HAK VERDİM GÖ-
CÜĞA.. BEN OLSAM, BENDE
KİMSEYE KOKLATMAZDIM.

LARRİYLE BURADA
İLK BULUŞUŞUMUZ.

FRANK GÜZEL SA-
RİŞINLA GEÇEN
BU GÜZEL DAKİ.
KALARI MÜMKÜN
MERTEBE U-
ZATMAK İSTİ-
YORDU. OR-
KESTRANIN
YANINDAN
GEÇERKEN.
GÖZ KIRPTI.

BÜTÜN GECE DANSETTİLER. ÇOK
DEFA PİSTTE YALNIZ BAŞINA KAL-
DIKLARINI BİLE FARKETMEDİLER.
LARRİ BÜTÜN GECE SURATINI AŞI-
SOMURTU DURDU..

2/2

BİR SLOV DAHA CONI..
HEM BİTMİYEN CİN.
SİNDEN..

AYRILIRKEN YİNE LARRİNİN MEN-
CUDİVETİNİ UNUTTULAR.

JORJİNA.. BENİ İSKA
GEÇİYORSUN.. İKİDİR
"GEÇEN HAYIRLI OLSUN",
DİYORUM.

AH.. AFFEDERSİN
LARRİ.. GEÇEN
HAYIRLI OLSUN

KIZI EVİNE GÖ-
TÜRDÜLER. FRANK KIZIN
LARRİ'YE GELDİĞİNİ ÇOKTAN
UNUTMUŞTU. LARRİ'Yİ ARKAYA O-
TURTTU, SARİŞİNİ YANINA ALDI.

NE NEFİS GECE GEÇİRDİK DEĞİL
YA.. PEK NEFİSTİ.. Mİ LARRİ?

ARKASI VAR